

VEĆKA KRONIKA

Broj 11

Godina 4

srpanj

BESPLATAN PRIMJERAK

SADRŽAJ -a

Hrvatsko-mađarsko druženje	4	Wireless Velika	36
Iznosač drva Bato Bilobrk	7	Viteški običaj	38
Gusji plac	8	Kolumna Danice Rončević	39
Smotra folklora	10	Hrvatai kotorvaroške doline	40
Događanja u župi Velika	12	Športsko ribolovno društvo	44
LELAC	14	MTB utrka	48
DVD Velika	16	Dom umirovljenika	50
Posjet Veličana Mađarskoj	22	Šah klub	51
STRAH	30	Vidra	53
Šumske pruge	32	Izlet na Jankovac	54

IMPRESSUM

Urednik: Robert Hofman

Suradnici: Alen Solić i Ivana Hofman

LEKTORIRALA: Mirjana Franculić

Izabrao i uredio: Robert Hofman

Grafička obrada: Ado Ajanović

Tisak: Arca d.o.o. Nova Gradiška

E-mail: velika@velika.hr • u.velicanka@gmail.com •

www.velika.hr

Mob: 099/201 21 10 • 098/256-554

Hrvatsko – mađarsko druženje

**POČETKOM MJESECA
SVIBNJA UČENICI
SEDMOG RAZREDA
HRVATSKE OSNOVNE
ŠKOLE IZ BUDIMPEŠTE,
PREDVOĐENI
RAZREDNICOM,
PROFESORICOM
TJELESNE KULTURE
BISERKOM BRINDZA,
PONOVNO SU POSJETILI
NAŠE MJESTO SA ŽELJOM
DA SE HRVATSKO –
MAĐARSKA SURADNJA
NASTAVI. BUDUĆI DA
IM JE PRIMARNI CILJ
BIO ŠTO VIŠE GOVORITI
HRVATSKIM JEZIKOM,
I OVAJ SU PUT SVOJ
PRIVREMENI SMJEŠTAJ
PRONAŠLI U DOMOVIMA
UČENIKA NAŠE ŠKOLE.**

Bilo je tu „starih“, ali i poneko novo lice; naime, nekoliko se učenika koje smo imali prilike upoznati prošle godine, odselilo u druge dijelove Budimpešte, a umjesto njih su došli novi učenici. Posebno su zanimljivi bili dvojica makedonskih učenika koji su tek odnedavno postali mađarski državljeni. Osim već poznatih domaćina, učenika sedmih razreda, male „Mađare“ su ove godine ugostili i učenici šestih razreda.

Tijekom petodnevног druženja, mnogi su željeli upoznati goste iz susjedne države i biti u njihovu društvu, a posebnu je pozornost izazvalo prisustvo restauratorice Kristine koja je u školskoj knjižnici demonstrirala svoje umijeće restauriranja starih i oštećenih knjiga.

Dok nisu bili u školskim klupama, gosti su, zaslugom učiteljice Šnajder, posjetili fazaneriju gdje ih je lovočuvan upoznao s radom Lovačkog društva „Lapjak“ te im pokazao obore u kojima su divlje svinje. Poseban užitak su učenicima priredila krda muflona i jelena lopatara koja su u slobodnom trku površinom područja fazanerije imali priliku vidjeti.

Budući da su domaćini gostima htjeli u potpunosti pokazati čari Slavonije, ravnatelj i pedagoginja su za njih organizirali posjet konjičkom klubu „Gospino brdo“ gdje su učenici imali priliku uživati u jahanju konja što su dočekali s oduševljenjem.

Ubrzo nakon što su naši učenici ispratili inozemne goste, uloge su zamijenjene te su se Veličani, praćeni nastavnikom Ivanom Hofman te knjižničarkom Anom Marinić, ponovno uputili u šestodnevni posjet prijateljima u Budimpešti. Baš kao i prošle godine, smještaj su pronašli u đačkom domu koji se nalazi u sklopu kompleksa koji čine hrvatski vrtić, osnovna škola, gimnazija i đački dom, gdje su u školi do petka sudjelovali u nastavnim satima koji su za njih posebno organizirani,

budući da su se mađarskim učenicima tih dana zaključivale ocjene. Predvođeni nastavnikom Brindza, naši su učenici imali priliku posjetiti Prirodoslovni muzej u Budimpešti koji svojim izuzetnim izlošcima nikoga nije ostavio ravnodušnim, a svakodnevno su uživali u uzbudljivoj vožnji podzemnom želježnicom. Prisustvovali su tradicionalnom opraštanju učenika osmog razreda koje ih je oduševilo, budući da su učenici, između ostalog, plesali klasične plesove. Posebno je bilo zanimljivo upoznavanje gimnazialke Fruzine koja izvrsno vlada hrvatskim jezikom te šok naših učenica kad su saznale da ona sama nema nikakve veze s Hrvatskom, nego je Mađarica koju su roditelji, u želji da im dјete pohoda dobru školu i nauči još jedan strani jezik, upisali u Hrvatsku osnovnu školu. Zadnja tri dana boravka učenici su proveli u domovima svojih domaćina koji su se zaista potrudili pokazati im sve čari velegrada, tako da su pri povratku kući nadugačko i naširoko prepričavali doživljaje iz razgledavanja grada, nezgode u parku izazova, vodena uzbudjenja u vodenom parku i, neizostavno, novonastale ljubavne zavrzlame.

Priliku za ponovni susret učenici će imati iduće godine za kad je, na tragu uskoro i pismeno objelodanjene suradnje dviju škola potpisane od strane ravnatelja veličke škole i ravnateljice HOŠIG-a, najavljen ponovni dolazak gostiju u Veliku.

Ana Marinić

SERVIS AUSPUHA

- IZRADA ISPUŠNIH SISTEMA ALUMINIZIRANIH MATERIJALA
- IZRADA SPORTSKIH AUSPUHA
- ORGINALNI ISPIŠNI SISTEMI
- IZRADA AUSPUHA ZA TERETNA VOZILA

POŽEGA-VELIKA-RADOVANI 9b
Tel. 034/233-581, mob. 098/166 7006

**SPLITSKA
BANKA**

SOCIETE GENERALE GROUP

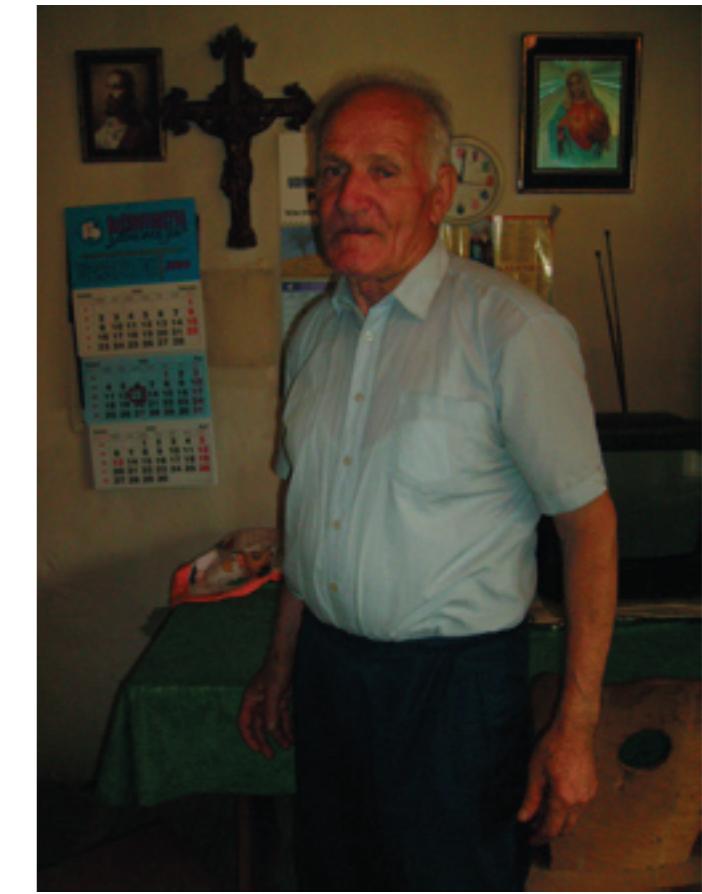
Automehaničarske usluge
AUTOSERVIS

ĆORLUKA
VI. Stjepan Ćorluka
MBG: 0102979301836
Tel: 034/233-197, Fax: 034/233-942
Gsm: 091 / 506 10 17
Trg bana Jelačića 4, 34330 VELIKA

IZNOSAČ DRVA – Mato Bilobrk

Rodio se u Bosni, 1933.god. u Sokolinama, Općina Kotor Varoš. Otac je osmero djece. Radio je teške šumske poslove, a 1967.god. dolazi u Slavoniju, u Veliku, s dva konja radeći iste poslove za šumariju Velika. Cijeli svoj radni vijek, 35 godina, proveo je u papučkim šumama izvlačeći na samarici drva za ogrijev. Svakim danom posla je bilo sve više pa je jedno vrijeme imao i više od 20 konja. Hranu za konje, zob i sijeno, kupovao je od domaćih ljudi. Zbog obima posla morao je otvorit obrt pa je zapošljavao i do 10 ljudi. Konje je držao u šumi, u štalama, a štale je gradila velička šumarija. One su građene na lokacijama gdje je bilo najviše drva za iznošenje, pokraj izvora i potoka jer je voda bila potrebna kako ljudima tako i konjima. Štale su sagrađene na više mjesta u šumi: u Klinovcu, Lipovcu, Gostedu, Mladom gaju, Sastavcima i gdje god je to bilo potrebno. Uz štale, šumarija je pravila i barake. U baraci se kuhalo i spavalо. Uz kuhinjsku peć, Mato je provodio dosta vremena kuhanjući razna jela. Po namirnice je motorom išao u Veliku. Radni dan je započinjao ustajanjem u 5 a završavao u 22 sata. Najprije je trebalo konje nahraniti i napojiti, slijedio je doručak, pa opet tako u podne i navečer. Posao je bio težak i naporan pa se moralo poslije ručka odmarati. Mato i njegovi ljudi dnevno su iznosili i do 50 m drva, mjesечно 500-600 m. Svaki je konj izvlačio četvrtinu metra, što znači da je za iznošenje jednog metra drva potrebno četiri konja. Ljeto je bilo najgore za iznošenje drva. Na konje bi navalili obadi i tada bi konji postali nemirni pa ih se moralo zaštитiti sprejem protiv uboda. Bilo je i stradavanja konja. Svaki je konj imao svoje ime, a zvali su ih još i bosanskim jer su bili manjeg rasta i vrlo otporni. U to vrijeme klade je izvlačio kirijaškim konjima i Stjepan Starčević zvani – Keko. Keko je bio ljudina i mogao je preko sebe puno tereta prevaliti, a bio je poznat i po uvijek uglađenim i ugojenim konjima.

Mato nije bio lovac pa ga je divljač rado posjećivala. Oko štale ostajalo je hrane pa su tijekom noći dolazile divlje svinje i srnadi. Jedno vrijeme i sam je pored svoje barake uzgajao domaće šarene svinje, a hranile su se šumskim plodovima, žirom i bukvicom. Za kišnih dana pronalazio bi i ubirao šumske plodove, gljive i srimuš, te ih koristio za prehranu.

Mato je radio po veličkim, papučkim šumama, a djeci je gradio kuće u svom rodnom mjestu. 1992.god. izbio je rat i sve je to izgubio. Nije mu bilo lako jer je to godinama mukotrpno stvarao a preko noći izgubio. Zahvalan je Bogu što su ostali svi živi i zdravi, a za ostalo, Bog će se već pobrinuti. Djeca su nastanjena u Kutjevu, Velikoj i Zagrebu. Nekoliko puta godišnje obiđe rodnu grudu na koju se više nikad neće vratiti.

Posao u šumi uvijek je bio težak i naporan. Mato nije študio sebe jer je imao brojnu djecu i morao se brinuti o njima. Danas ima 20 unučadi i 11 praunučadi. Supruga je umrla prije 5 god. i danas živi posebno uz svog najmlađeg sina. Da bi to sve izdržao: rad u šumi, odvojenost od obitelji, istjeran s ognjišta... morao je imati vjeru u Boga i uzdati se u Božju pomoć. To dokazuje i danas posjećujući svake nedjelje i blagdanima Svete Mise. Danas je Mato u zasluženoj mirovini. Dok je mogao držao je ovce, a sada ja član Udruge umirovljenika pa često s udrugom putuje na izlete, izložbe i šopinge.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

GUSJI PLAC

Šubićeva ulica u Velikoj nekada je imala naziv Guščji plac. Samo ime govori da je tu bilo okupljalište jata gusaka. Nasred sokaka bio je veliki orah ispod kojeg su zaštitu od sunca, u debeloj hladovini, tražila jata seoskih gusaka. Nekada se Veličanka bijelila od jata gusaka i pataka dok se danas takav prizor ne može više vidjeti.

Guske je imala svaka kuća jer je bio običaj u Slavoniji da čim se rodi žensko dijete majka pomalo priprema kćeri za udaju jastuke i perinje koji su se pravili od guščjeg perja. Premda su ta vremena iza nas još uvijek se na Guščjem placu kao nigdje drugdje u Velikoj mogu vidjeti različite životinje koje su tu i nekad obitavale. Kod Marijana Hofmana primjetit ćemo nekoliko gusaka i pataka. Kod Drage Adžaga na veličkim jezercima društvo će vam praviti nekoliko divljih pataka, a u neposrednoj blizini primjetit ćete manje stado ovaca. Na jezerca doleti i pokoja roda i čaplja, a nije neobično i srneću divljač primjetiti. Ima tu i krupnije stoke, krava i konja koje još jedini u Velikoj uzgaja Mato Terzić.

Guščji plac nije bio samo okupljalište gusaka već i ljudi. Nedjeljom, blagdanima i na Florijanovo tu se sviralo i kolo igralo. Na otvorenom prostoru uz stolove i klupe održavalci su se «majalusi»-veselice. Svirali su velički tamburaši: Baćo Šuler, Tona Paver, Mato Gruić i Mija Čardić.

Danas na Guščjem placu žive obitelji: Adžaga, Plačković, Ivić, Terzić, Hofman, Perčinić i Zlomislić; a prije su živjele obitelji: Sidek, Šuvić, Blažević, Zlomislić i Terzić. Svi su bili od ugleda i bavili se raznim zanimanjima. Andrija Sidek bio je krojač i šivao je bluze za vatrogasce. Nikola Blažević bio je službenik u šumariji. Đuro Šuvić bio je lugar; imao je dva sina i kćer. Oba sina poginula su u Drugom svjetskom ratu. Kad je Đuro umro, ostala je njegova supruga bab Mara. Djeca su je rado posjećivala jer je imala ranu trešnju. Kad su je djeca počela živcirati baka se dosjetila pa je stablo trešnje namazala kolomazom. Od tada je baka Mara imala više mira u dvorištu. Mato Terzić, stariji; poginuo je kad je išao u polje navraćati vodu, a ubili su ga čerkezi. Sin Milan bavio se poljoprivredom i sviranjem. Jozo Šuvić, zvani «sek Jozo» bio je glavni pjevač u crkvi. Nije imao djece. Imao je nešto malo zemlje, kravu i kokoši. U polje je uvijek išao pješice s košarom u ruci. Jaja od kokoši nosio je u korpici i prodavao ih u Čića Matu. Volio se šaliti ali i ukrasti. I danas je poznata njegova uzrečica.

«Sinko, malo ukradi, malo naradi, pa ćeš imat.»

Pripremio: Vlado Bošnjaković

Smotra folklora «Čuvajmo običaje zavičaja» 2009.

29.05.2009.

Ove godine prvoga dana smotre upriličeno je otvorenje našeg parka u Velikoj kod benzinske postaje. Na otvorenju se okopio veći broj Veličana, a i prvih gostiju smotre; klapa Furešti i društvo iz Budimpešte.

Prisutne je

pozdravio
načelnik Vlado

Boban te otvorio park i sjenicu, a svećenik Mario Sanić blagoslovio je park i sve one koji će se u njemu družiti i okupljati. Zatim su u prigodnom programu nastupili T.S. Duša bećarska i T.S. Grofovi te klapa Furešti.

30.05. Etno-gastro večer

Već tradicionalno, subota je dan kada se okupljamo u Vatrogasnog domu kako bi kušali razna jela iz različitih krajeva i kultura i kako bi

se svi zajedno proveselili uz zvukove tambure. Svake godine nas je sve više i više i naš dom nam postaje premali. Dan ispunjen do kraja; raspoložene ljude željne dobre zabave uveseljavali su T.S. Grofovi, gosti iz Tavankuta, Usore i raseljeni Hrvati Kotorvaroške doline. Druženje uz pjesmu i ples potrajalo je do dugo u noć, a ostao je dojam da je ove godine bilo posebno veselo.

31.05. nedjelja

Službeni je program započeo Svetom misom u Parku sv.Augustina u 11h na kojoj su sudjelovala sva društva. Na otvorenom je prostoru bilo lijepo vidjeti šarenilo nošnji i bogatstvo raznolikosti Lijepe naše dok su članovi društava prinosili darove na oltar.

U 16h krenula je povorka od Vatrogasnog doma prema OŠ Ivan Goran Kovačića.

Uz pjesmu i veselje i uz neizostavne

kolače i piće ljubaznih domaćina kroz Veliku; sudionici stižu do pozornice na igralištu gdje ih pozdravljaju okupljeni gosti. Potom slijedi nastup društava : KUD»Ivan Goran Kovačić» Velika, Folklorni ansambl «Venčec» Zagreb, HKUD»H.V. Hrvatinić» Velika, HKUD»Matija Gubec» Tavankut, HKUD»Dubrave» Aladinići, Hrvatska izvorna grupa Budimpešte, HKUD «Usorski običaji» Usora, HKUD «Sv.Ivan» Knešpolje, Ženska klapa «Koralde» Zagreb, klapa «Furešti» Zagreb.

Od 20h večera sudionika smotre, opet red pjesme i veselja te oproštaj društava i domaćina uz neizostavno «vidimo se i slijedeće godine».

KUD «Ivan Goran Kovačić», Općina Velika, Turistička zajednica Općine Velika i udruga «Veličanka» zahvaljuju se svim ljudima i udrugama koje su bile uključene u organizaciju smotre folklora, svima onima koji su izašli ispred svojih dvorišta i pozdravili sudionike, a posebno onima koji su ih počastili kolačima i pićem. Veliko hvala svima!

T Galić

HEP – Nastavno obrazovni centar

Adresa: Luke Ibršimovića 9, 34 330 Velika
tel: +385 34 31 30 37
fax: +385 34 23 30 84

**organizacija savjetovanja, stručnih skupova, seminara i tečajeva
usluge smještaja i prehrane , usluge prenoćišta**

DOGADANJA U ŽUPI VELIKA

Na blagdan sv. Katarine Sijenske, 29. travnja ove godine, hodočastila je vojna kapelacija sv. Ivana Krstitelja iz Požege; Gospo od utjehe u Veliku. Vojnici i djelatnici predvođeni svojim zapovjednicima, te policija, okupili su se u svetištu oko 10 sati, gdje su ih dočekali svećenici i dali im priliku za sakrament pomirenja – Svetu isповijed.

U 11 sati započelo je sveto misno slavlje koje je predvodio župnik iz Kaptola preč. Nikola Jušić. Uz njega su koncelebrirali dekan vojnog dekanata iz Osijeka, kapelan vojne kapelije sv. Ivana Krstitelja vlč. Željko Volarić, sužupnik veličke župe vlč. Pavle Primorac. U tumačenju Božje riječi predvoditelj se osvrnuo na Isusovu riječ iz Ivanovog evanđelja: « Ja sam kruh živ! » pozivajući da svaki od nas u svojoj službi bude kruh za život svijeta. Niti jedno služenje i služba u svijetu nisu za to da ljudima zagorče život, pa tako i vojnička služba, već da začine život sigurnošću, mirom i slobodom. Sve što sputava život protivi se poslanju čovjeka, po Božjoj nakani. A Isus nam govori da je došao da « život imamo, u izobilju da ga imamo ». Tako je čovjek svojim životom služitelj životu pojedinca i zajednice – domovine. U tom smislu sjetili smo se poginulih branitelja za koje je i prikazana Sveta Misa, kao velikih služitelja životu. Nakon Svetе Mise priređen je obrok i bratsko druženje u Perivoju Gospe od utjehe.

Uoči godišnjice krunjenja kipa Gospe od utjehe u našoj župi imali smo trodnevnicu koja je započela u utorak 19. svibnja i trajala do četvrtka 21. svibnja kada ove godine ujedno slavimo Spasovo ili Uzašašće. Ove godine trodnevница je bila ujedno i priprava krizmanika, roditelja i kumova za sakrament Svetе krizme koja se slavila na samu godišnjicu krunjenja, 22. svibnja. Sve tri večeri trodnevnicu je predvodio vlč. Stjepan Škvorc, odgajatelj u Kolegiju u Požegi. Tko god je došao otvorena srca mogao je naći duhovnu hranu za svoj život.

«Kada vas ljudi odbacuju, ponizuju, obezvrijeduju, pogrđuju, ogovaraju, sude vam, sve je to ono što se i s Kristom dogodilo. I kada se nađemo tako povrijeđeni i pogaženi od drugih pitamo se što činiti, od koga utjehu tražiti. Pa zar ima boljega utjehu tražiti nego od Majke, od Blažene Djevice Marije kojoj ste tako lijepo ime dali – Gospa od utjehe. Ljudi pronalaze smisao života upravo preko Blažene Djevice Marije jer u njenom liku osjećamo majčinsku brigu i ljubav za nas...» - istaknuo je propovjednik.

Sakramenat Svetе potvrde započeo je svečanim misnim slavljem koje je predvodio u koncelebraciji sa svećenicima Kaptolačkog dekanata požeški biskup dr. Antun Škvorčević. Na vanjskom oltaru u Perivoju Gospe od utjehe biskup je podijelio „Pečat dara Duha Svetoga“ za 56 potvrđenika.

Tijelovo je blagdan kada častimo tijelo i krv Kristovu. U Hrvatskoj je Tijelovo i državni blagdan. Uoči blagdana prave se četiri sjenice. U Velikoj se prave tri jer kao četvrtu služi kapelica sv. Antuna. Jednu sjenicu prave vjernici sela Radovanci, drugu gornji dio Velike, a treću donji dio Velike. Na sam dan blagdana, rano u jutro, dok još mnogi spavaju, žene dolaze okititi i urediti sjenice. Iza svečane Svetе Mise slijedi procesija. U procesiji sudjeluju vjernici župe Velika i u svojim odorama folklori, vatrogasci i planinari. Tim činom javno svjedočimo svoju vjeru.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

KUD «Ivan Goran Kovačić»

Crnašnice – Izvor života, Knešpolje 23. i 24.06.2009.

Ranom zorom, 23.06.2009. u 5h krenuli smo put Hercegovine, u Knešpolje. Drugi put za redom, sudjelovali smo na smotri folklora u sklopu proslave Dana sv. Ivana, zaštitnika župe Knešpolje. U popodnevnim satima dolazak, ručak i smještaj kod domaćina. U 20 i 30h povorka, u 22h Sveta misa, a potom nastup društava i druženje društava do kasno u noć. Uz ljubazne domaćine, dobру atmosferu i malo spavanja vrijeme je brzo prošlo, a samim time približavamo se i povratak kući. U srijedu 24.06., ujutro smo krenuli u obilazak crkve u Širokom brijezu i ostali impresionirani vrijednošću ostavštine koja postoji u sklopu samostana. Zatim ručak, malo pjesme i veselja u restoranu i oproštaj od domaćina koji je izrazio želju da se što prije vidimo, bilo to kod nas ili kod njih.

Prije povratka skoknuli smo i do Bobanove drage kako bi vidjeli mjesto odakle potječe naš načelnik, kod njegove tetke koja je svojevremeno i živjela u Velikoj bili smo posebno srdačno dočekani te smo joj barem dijelom pokušali uzvratiti pjesmom i plesom. Umorni, ali ništa manje veseli krećemo na put kući i već se veselimo nekom novom budućem susretu.

Gornja Stubica – «Međunarodni folklorni festival», 27.06.2009. KUD «I.G.K.» Velika

KUD «Ivan Goran Kovačić» sudjelovao je na Međunarodnom folklornom festivalu u Gornjoj Stubici na kojoj su sudjelovala i društva iz Slovenije, BIH, Zagreba, Češka manjina iz Daruvara te domaća društva. Veličani su imali zapaženi nastup, a na festivalu se moglo uživati u raznim plesovima iz slovenske, bosanske, češke i naravno hrvatske kulturne baštine. Poslije nastupa su večera i druženje prošli u veselju i brzo je došao rastanak te povratak kući. Stekli smo jedno lijepo iskustvo koje će nam biti od velike vrijednosti u dalnjem radu.

T. Galić

Željko Blažević je osoba koju svi u Velikoj poznajemo po nadimku – Lelac. Živi na kraju Velike, u Betlemu, u kolibi nadomak bazena. O njemu su pisali gotovo svi dnevni listovi, a vidjeli smo ga i na televiziji u emisijama Dobro jutro Hrvatska, Živa istina i u još ponekim vezanim za turizam. Rođen je 1960.god. u Velikoj i otac je troje djece. Radio je u Kamenu kao miner punih 25 godina, a već dvije godine zaposlenik je JU Park prirode Papuk.

«Nakon gostovanja na televiziji o meni je saznala čitava Hrvatska. O mom načinu življenja i umjetničkog djelovanja vijest je došla i do sadašnjeg ministra kulture, Bože Biškupića koji je prilikom posjeta JU Park prirode Papuk u Velikoj bio i kod mene u kolibi. Od tada između mene i Parka prirode Papuk stvarala se sve veća suradnja, a plod te suradnje je moje zaposlenje u Parku prirode. Na novome radnom mjestu radim na održavanju staza i puteva, a kad je vrijeme loše, izrađujem suvenire. Živim mirno i spokojno iako nailazim na podsmijeh pojedinih ljudi. Najviše me veseli pjev ptica koje me jutrom bude, a uz potok mi je draže i ugodnije spavati, drugim riječima, stopio sam se s prirodom. Još kao dječak, dok su drugi odlazili na bazene, ja sam odlazio u obližnju šumu, upoznavao njezine čari i čudi, pronalazio i ubirao šumske plodove, igrao se rezbareći štapove i jednostavno u tome uživao. S 12 godina prvi sam put počeo raditi u drvetu.»

Lelčev umjetničko razdoblje počelo je u vrijeme Domovinskog rata u kojem je aktivno sudjelovao. Izradom figura od drveta ublažavao je napetost ratnih zbivanja. Do sada izradio je više od 500 različitih figura. Mnoge od njih je poklonio, a neke od njih nalaze se u prostorijama Parka prirode i u Muzeju pri Crkvi sv. Augustina u Velikoj. Figure su sve od hrasta, bukve, jasena i johe. Zamišljeni su kao ljudski i životinjski likovi koji nešto predstavljaju, zatim su tu raspela, lik Blažene Djevice Marije i sl. Za izradu figura od alata najčešće koristi džepni nožić. Od korijena drveća, posebno onoga koji je urastao u kamen, stvara zanimljive oblike životinja. Imao je izložbu svojih skulptura u Gradskom muzeju u Požegi i Dijecezanskom muzeju u Velikoj. U početku je najviše podrške imao u tadašnjem veličkom župniku Mirku Roginiću. Bez njega zbirka umjetnina ne bi bila kompletna. Sakuplja zanimljivo kamenje i minerale. Od njih obrađuje likove u kamenu – biste. Kamenje pronalazi na radovanačkom pašnjaku zvanom Poljanice. 1992. god. vlastitim je rukama sagradio kolibu od trupaca. Svake godine sagradi nešto novo. Ambijent u kojem živi ispunjen je brojnim drvenim i kamenim skulpturama, a tu je i vodoskok kamo voda dolazi iz obližnjeg potoka Dubočanke.

Mnogi koji dolaze na veličke bazene zstanu, promatraju i dive se okruženju u kojem živi. U samoći svoje kolibe Željko – Lelac često dobije i pjesničko nadahnucé pa piše pjesme. Živi bez struje i vode, a ipak kaže da mu ništa ne fali.

Pripremio; Vlado Bošnjaković

Nakon održane 115. redovite skupštine DVD Velika, gdje je produžen mandat predsjedniku Franji Zvekiću i zapovjedniku Mili Grubišiću, te većem dijelu Upravnog odbora i Nadzornog odbora, održana je konstituirajuća sjednica Upravnog odbora.

Na sjednici je imenovano Zapovjedništvo od 10 članova, a jedanaesti je zapovjednik izabran na skupštini. Određena su 3 zapovjednika: Damir Milaković, Dejan Matijević i Dominik Kovačević, koji će uz ostale pomagati zapovjedniku. Tajnik DVD Velika i dalje ostaje Petar Matajić. Odano je priznanje Đuri Šurbeku za uspješnu organizaciju vatrogasaca za sproveđe i Franji Bujanu za organizaciju vatrogasaca koji su posjetili skupštine susjednih vatrogasnih društava.

Upravni odbor je izvješten da je vatrogasni kombi otplaćen u cijelosti i preveden s lizinga na DVD Velika.

Ugrađena su vrata na društvenu prostoriju s parkirališta iza doma, pa se sadržaji društvene prostorije mogu koristiti bez prolaza kroz garaže.

Izvršen je servis izolacijskih aparata, a vatrogasci su izveli nekoliko sitnih vatrogasnih intervencija.

DOBROVOLJNO VATROGASNO DRUŠTVO VELIKA

VELIČKA KRONIKA

Članarinu podupirućih članova prikuplja Franjo Bujan. Održana je koordinacija zeleno-plavog vatrogasnog prijateljstva. Domaćin za ovu godinu je DVD Lobor. Pored ostalog, pokrenuta je inicijativa za osnivanje stožera za obranu digniteta dobrovoljnog vatrogastva. Stožer će biti osnovan kada dobije potporu 100 DVD-a iz 10 županija.

DVD Lobor će domaćinstvo spomenute inicijative prijateljstva, nakon koordinacije i vatrogasnih igara u jesen ove godine, predati našem vatrogasnom društvu, jer je po rasporedu DVD Velika domaćin za 2010. godinu.

Nastavljena je vatrogasna tradicija sudjelovanja veličkih vatrogasaca u crkvenim svečanostima. Vatrogasci su čuvali Božji grob na Veliki Petak a na Uskrs i Tijelovo bili su na Sv. Misi i u procesiji.

Svečano je proslavljen Sv. Florijan – Dan vatrogasaca, Sv. Misom i druženjem vatrogasaca. Dan ranije, u gostima su nam bili vatrogasci DVD-a Široko Polje. Uzvratni posjet naših vatrogasaca očekujemo za Đakovačke vezove.

VELIČKA KRONIKA

Na blagdan Sv. Florijana održana je centralna proslava Dana vatrogasaca Hrvatske. Tom prigodom naše vatrogasno društvo posjetili su visoki vatrogasni dužnosnici: predsjednik HVZ Antun Sanader, načelnik HVZ Željko Popović, glavni vatrogasni zapovjednik Hrvatske Mladen Jurin i ravnatelj Učilišta vatrogastva Branko Smrekar u pratnji pročelnika i v.d. zapovjednika VZŽ Željka Petrovića. Dočekao ih je naš predsjednik Franjo Zvekić sa suradnicima i načelnik općine Vlado Boban. Bili su zadovoljni viđenim.

Velički vatrogasci uključili su se u održavanje folklorne manifestacije Čuvajmo običaje zavičaja.

Nastavljen je stručno usavršavanje naših vatrogasaca. Obučena su 4 nova vatrogasca, a više vatrogasaca, koji su imali uvjete, položili su ispit iz vatrogastva 1. klase, vatrogasnog dočasnika 1. klase i vatrogasnog časnika 1. klase.

Izvršene su pripreme i vježbe za 7. natjecanje vatrogasaca VC Velika. Natjecanje je održano 14.06.2009. godine. Domaćin je DVD Velika a pokrovitelj Općina Velika i načelnik Vlado Boban.

DOBROVOLJNO VATROGASNO DRUŠTVO VELIKA

VELIČKA KRONIKA

Ovoga puta natjecali su se samo mladi vatrogasci u dvije kategorije: DM – djeca muška i MM – mlađež muška iz 5 DVD-a ;Velika, Toranj, Požega, Emovci i Knešci.

DVD Velika osvojilo je 1. mjesto u kategoriji DM i MM, a DVD Toranj 2. mjesto u kategoriji DM, za naš vatrogasni centar.

Načelnik općine Vlado Boban uručio je pehar mladim vatrogascima veličkoga centra uz prigodne riječi pohvale svim natjecateljima. Potom su stariji vatrogasci sva 4 vatrogasna društva izveli vatrogasnu vježbu pokraj Vatrogasnog doma u Velikoj. Vježba je uspješno izvedena i time je prikazano kakvu vatrogasnu tehniku posjedujemo i na koji način ju vatrogasci znaju koristiti.

Vršitelj dužnosti županijskog vatrogasnog zapovjednika Josip Ugrin, zahvalio se svima na sudjelovanju a domaćinima na organizaciji natjecanja i vježbi.

Uz prigodni ručak završen je još jedan zadatak iz programa rada DVD Velika.

P. Matajić

VELIČKA KRONIKA

UREDNIŠTVU „VELIČKE KRONIKE“, VELIKA

Dragi moji Veličani, navršava se 80 godina nogometa u Velikoj. Prije 30 god., na proslavi 50 god. nogometa u Velikoj, bio sam prisutan na proslavi i odigrao utakmicu za veterane Velike protiv veterana Požege. Šaljem vam sliku koja nije nigdje objavljena, niti u knjizi Jelenka Topića POLA STOLJEĆA NOGOMETNA U VELIKOJ, zato Vas molim da radi već mnogo pokojnika sa slike, odate počast našim preminulim veličkim nogometnima. Na ovoj slici je ekipa, koja je prvi put poslije drugog svjetskog rata, obukla svoje dresove (TVORNIČKE) kao i kopačke, do tada su dresove šivale krojačice iz Velike, a kopačke radili postolari iz Velike. Tih dana smo bili u Požeškom kraju najljepše obučeni, zahvaljujući našim veličanima koji su dali svoj doprinos da kupimo dresove.

Želim ovoga puta uputiti srdačne čestitke za 80 godina igranja nogometa u Velikoj za taj dugogodišnji slijed igranja nogometa, gdje je bilo uspjeha i padova. Mladoj generaciji poručujem da nastave igrati nogomet pod imenom NK „PAPUK“.

Slavko Čačić
SAMOBOR

Postovani prijatelji nogometa u Velikoj!

Zadovoljstvo mi je obavijestiti Vas da je naš i Vaš nogometni klub Papuk na 80-u obljetnicu svog osnutka ponovno počeo s natjecanjem. Naime, na Skupštini kluba održanoj 29. lipnja, 2009. godine izabrana je Uprava kluba na čelu s prof. Nedeljkom Marićem s još šesnaest članova Predsjedništva: načelnik V. Boban, B. Gruić, Đ. Legac, J. Perić, Dam. Bognar, Dal. Bognar, Đ. Pavlović, D. Kožić, M. Filipčević, J. Solić-Jozu, J. Solić-Simo, D. Kljajić, T. Galić, S. Raguž, Ž. Hercigonja i R. Hofman.

U nadzorni odbor imenovani su M. Tomac, P. Hapštok i J. Boban.

NK Papuk će početi natjecanje od najniže II ŽNL Požeško-slavonske županije, premda po svojoj tradiciji i uvjetima za igranje i treniranje, mišljenje je svih, da je trebala biti I ŽNL.

Međutim isključivo zbog ne razumijevanja čelnika Županijskog nogometnog saveza, NK Papuk danas kreće od II Županijske nogometne lige.

U prilog tome govor i najnoviji slučaj u nama susjednoj Brodsko-posavskoj županiji.

NK Slavonac iz Starih Perkovaca, nakon što je izborio natjecanje u Prvoj HNL, odustao je od natjecanja te je po nogometnim pravilima trebao krenuti od najnižeg županijskog nogometnog natjecanja. No čelnici njihovog saveza Brodsko-posavske županije su ipak imali više razumijevanja pa su istom dozvolili natjecanje u njihovoj I ŽNL.

No bez obzira na sve nedače i probleme, inicijatori ponovnog pokretanja NK Papuk, prije svega Općina Velika na čelu s načelnikom Vladom Boban, veterani NK Papuk-a koji već treću godinu za redom svakog ponedjeljka igraju utakmice s veteranim klubova s područja Županije, te drugi prijatelji sporta i nogometa, nadaju se da će ljudi iz Velike, Radovanaca, Trnovca, Drage i ostalih mesta koji su nekada bili vezani za NK Papuk, prepoznati ovaj trud i nastojanje te pomoći da NK Papuk stane na noge i zauzme svoje zasluženo mjesto u nogometnom okruženju Požeško-slavonske županije, kakvo je ovaj klub nekada i imao.

Na kraju bih dao svoje mišljenje o cjelokupnoj situaciji. Veličani, Radovančani i svi drugi, ne moraju se sramiti prošlosti. Igranje nogometa u Velikoj datira od 1929. godine, na što smo mi izuzetno ponosni, a i mnogi veći klubovi bi nam mogli zavidjeti na tome. Kroz tih 80 godina postojanja bilo je i uspona i padova. Moram Vas podsjetiti da su danas najveći svjetski klubovi Manchester United i Milan kroz svoju povijest ispadali u drugu ligu svojih nacionalnih prvenstava. Oni se tih razdoblja ne srame, to su činjenice i to je povijest. Isto tako moje je osobno mišljenje da se niti mi nemamo čega stidjeti jer je klub iz Velike, koji se kroz jedno razdoblje zvao NK Kamen Ingrad, igrao nekoliko godina Prvu HNL i ostati će zapisano da je u senoni 2003/2004 izborio nastup u KUP-u UEFA gdje se kasnije susreo u čuvenoj povjesnoj utakmici sa Schalke-om. To su činjenice i to je povijest bez obzira koliko te činjenice danas predstavljale određeni teret žiteljima Općine Velika a i šire. Jer, sadašnje stanje u klubu i stadion koji je zapravo teret i svima preskup za redovito održavanje ostati će nam opomena i spomenik jedne vrlo nerealne ambicije.

No jednom svi skupa moramo početi gledati prema naprijed, ne osvrnati se, već tražiti i nuditi rješenja kako bi nam dani provedeni u ovoj našoj lijeponi Velikoj bili udobniji, kvalitetniji i bolji.

Na kraju, Uprava kluba poziva sve navijače i simpatizere da dođu na prvu domaću utakmicu NK Papuk-a (normalno kasnije i na sve ostale utakmice) i podrže naše igrače kako bi svi zajedno na kraju došli do zacrtanog cilja.

Početak prvenstva II ŽNL predviđen je 23. kolovoza, 2009. godine. Ulaznice za sve domaće utakmice iznose 20,00 kuna; a žene i djeca imaju besplatan ulaz.

Godišnja članarina za 2009. godinu iznosi 100,00 kuna i svi članovi s iskaznicama moći će besplatno ući na sve utakmice NK Papuka u Velikoj.

Sportski pozdrav.

Blaženko Grujić

«Posjet Veličana Mađarskoj»

Mala, ali vesela ekipa iz Slavonije krenula je 13.05.2009. put Mađarske u posjet dragim prijateljima.

Već na početku našeg putovanja osjećala se želja za lijepim provodom i druženjem u gostima, ali i želja za upoznavanjem jednog dijela zemlje, običaja i kulture mađarskog naroda.

Uz dobru atmosferu, kilometri su odmicali i sve smo bili bliže našem odredištu.

Kada smo stigli kod naših domaćina, ugodno smo se iznenadili dočekom i smještajem.

U predgrađu velegrada Budimpešte, gradiću Tokolu, udobno smo smješteni u dvoru koji nas je oduševio. Nakon malog odmora, slijedila je večera, te upoznavanje s gostima iz Njemačke i Rumunjske. Bilo je pjesme, plesa i uistinu lijepog druženje Nijemaca, Rumunja, Mađara i Hrvata.

Nakon dužeg upoznavanja, jela i neizostavne pjesme, krenuli smo na spavanje jer nas očekuje naporan dan.

Odmorni i raspoloženi nakon doručka krenuli smo u razgledavanje Tokola. Prvo odredište bila je Gradska kuća u kojoj nas je dočekao gradonačelnik s nekoliko riječi dobrodošlice. Nakon ručka, krenuli smo u muzej. Vidjeli smo predmete koje su se koristile prije mnogo godina, tipična seoska kuća s mnogo starovirskog posuđa, tepiha, posteljine, ormara, te oruđa i alata za rad u polju. Na trenutak nam se učinilo da smo u Slavoniji.

Poslije muzeja otišli smo razgledati crkvu, bazene, vrtić i mnogo kulturnih objekata, te na kraju tržnicu.

Drugi dan boravka u Mađarskoj, krenuli smo u razgledavanje Budimpešte. Prekrasni glavni grad Mađarske. Politički, industrijski, trgovачki i prometni centar zemlje, jedinstveni

grad nastao spajanjem Budima i Obude na desnoj obali Dunava s Peštom na lijevoj(istočnoj) obali. Ljepota grada je ono što ga određuje: široke avenije, krasni parkovi, stara zdanja s obje strane rijeke te skladna mješavina arhitektonskih stilova. Budimpešta je najznačajniji mađarski putni terminal, svi glavni autoputovi završavaju u Budimpešti. Također je najznačajniji željeznički terminal. Kroz povijest bila je važna trgovачka luka. Posjetili smo Dvorac Budim, vidjeli Lančani most, Trg heroja i Milenijski spomenik, Operu, Crkvu sv. Matije,zgrade Parlamenta.. Razgledavanje grada noću je najljepše brodom ili šetnjom ulicama Staroga grada.

Treći dan boravka u ovoj divnoj zemlji proveli smo u Višegradu. Putovali smo hidrauličnim brodom. Putovanje je bilo prelijepo. Osim ugodne vožnje dunavskim valovima, uživali smo u pogledu na povijesne zgrade. U Višegradu su nas dočekali uz bubnjeve i mladiće odjevene u odore njihova kraja, u vrijeme vladanja kralja i održavanja viteških turnira i igara. Gledali smo viteške igre, mačevanje i borbu. Ručak smo imali u tvrđavi, sve u kraljevskom stilu.

Nakon povratka u dvorac u Tokolu, slijedila je zajednička večera i program za sve.

U subotu nakon doručka, krenuli smo zadovoljni kući, u nadi da ćemo gostoprivrstvo moći vratiti u istoj mjeri.

Martina Srebrović

(NEKADAŠNJA) VELIČANKA POKRENULA PROJEKT PROMOCIJE KULTURNE BAŠTINE SLAVONIJE POD NAZIVOM „SLAVONIJA U MOM SRCU“

Ines Perić (rođ. Mikodanić) sa sadašnjom osječkom adresom, a nekadašnjom veličkom (pohađala osnovnu školu od 5. – 8. razreda u Velikoj, gimnaziju u Požegi te 1996. upisala studij Prava u Osijeku) idejna je začetnica Projekta promocije kulturne baštine Slavonije pod nazivom „Slavonija u mom srcu“. Početak Projekta obilježiti će se izdavanjem edukativne i promotivno-tuističke slikovnice o Slavoniji pod istoimenim nazivom Projekta.

Ines: „Ideju za pokretanjem ovog Projekta dobila sam zbog želje za promicanjem vlastitih zavičajnih vrijednosti, ali na način prilagođen djeci. Osnovna misao mi je bila da mali Slavonci prepoznaaju, upamte i zavole svoje zavičajne vrijednosti i tako se rodila ideja za stvaranje slikovnice. Iako je ova slikovnica prije svega namijenjena djeci, rado će ju čitati i odrasli koje će priče „odvesti“ u proživljeno djetinjstvo u Slavoniji..“

Glavni lik slavonskih priča je mali Slavonac

Recenziju za ovo djelo napisala je mr. sc. Marija Sablić, asistentica na Učiteljskom fakultetu u Osijeku (Odsjek za društvene

znanosti, Katedra za pedagogiju) u kojoj стоји: „Rukopis потиче на истражivanje и упознавање зavičajне посебности (традиције, обичаја, фолклора,

гастрономије и сл.). Надаље обликује позитиван вриједносни однос према Славонији и њезиноме

културном наслеђу. Такође читajući текст и гледајући цртеже, млади ће читателji развијати поштovanje

према културној, природној и друштвеној средини те одговаран однос према зavičaju и традицији. Jedna je

од вриједности текста и потicanje znatiželje за отkrivanjem обичаја naših starih i njihovoga njegovanja

и очuvanja za kvalitetu života сада и у будућnosti. Načinom на koji је писан текст осvješćuje se

разлика изmeđu standardnoga jezika i zavičajnoga idioma kojim se nekada govorilo u Slavoniji.

Crteži objedinjuju rečeno u tekstu i daju mu potpunost.

Sa stajališta korisnika ovoga teksta lako je prognozirati kako ће u njemu pronaći lijepe misli i

motivaciju za upoznavanjem Slavonije i

njezine tradicije. Tekst ће добро доći odgojno-obrazovnim ustanovama koje odgajaju i obrazuju djecu starije predškolske i mlađe školske dobi. Također tekst može poslužiti u svrhu promocije slavonske kulturne baštine.“

Slavonski motivi – ilustrirani likovi u slikovnici (redom): 1. Slavonska šljivovica – ŠLJIVKA IVKA, 2. Slavonski bećarac – ZVONKO BEĆARAC, 3. Slavonski hrast – ŽIRKO HRASTIĆ, 4. Kruh (simbol Slavonije) – KRUŠČIĆ ZLATKO, 5. Slavonski kulen – SLAVKO KULENIĆ, 6. Slavonska tamburica – TAMBURICA MARICA, 7. Fiš-paprikaš – FIŠKO PAPRIĆ

DALJNJI PLANNOVI:

Na osnovu koncepta slikovnice nastala je ideja za stvaranje „Slavonskog igrokaza“ koji također nastoji promovirati spomenutih sedam slavonskih motiva.

Ines: „Uprizorenjem igrokaza kroz lutkarsku scensku izvedbu djeca ће se još emotivnije moći upoznati sa svojim zavičajnim vrijednostima.“

Planovi oko stvaranja predstave za djecu za sada su u fazi pregovora i razrade. U dogovoru sa nekim kazalištarcima u Osijeku rodila se ideja za stvaranje mjuzikla u kojem ће djeca, osim zanimljive i simpatične konverzacije likova, moći doživjeti i autentičnu slavonsku glazbu (tamburice).

Osim navedenoga, planira se i izrada slavonskih suvenira prema konceptu izvornog autorskog djela (slikovnice) za čiju distribuciju već postoje pregovori sa Turističkom zajednicom Osijek, a postoje i pregovori sa produkcijskim studijom oko stvaranja promotivnog animiranog filma sa istoimenim likovima.

Svi zainteresirani sponzori koji žele sudjelovati u realizaciji navedenih projektnih planova, mogu se javiti na kontakt broj autorice: 098-954-1090.

KAKO DOĆI DO SLIKOVNICE U VELIKOJ:

U suradnji sa turističkim uredom Velike slikovnicu ће se moći kupiti u turističkom uredu i to koncem kolovoza 2009. godine.

O SLIKOVNICI: Slikovnica promovira sedam specifičnih motiva

Slavonije : kruh (Kruščić Zlatko), slavonski kulen (Slavko Kulenić), slavonski hrast (Žirko Hrastić), fiš-paprikaš (Fiško Paprić), slavonsku tamburicu (Tamburica Marica), slavonski bećarac (Zvonko Bećarac) i slavonsku šljivovicu (Šljivka Ivka) i to kroz sedam kratkih priča, sedam pjesama i sedam ilustriranih animiranih likova. Ilustracije je po idejama autorice izradio mlađi Virovitičanin, prof. likovne kulture, afirmirani i višestruko nagrađivani ilustrator Roko Idžođić. Slikovnica je, za sada, dobila finansijsku potporu Osječko-baranjske županije, Turističke zajednice Osijeka i Turističke zajednice Osječko-baranjske županije, a očekuju se sponzorstva još nekih slavonskih tvrtki. Grafički dizajn je u pripremi, a objavljivanje se planira krajem srpnja ili početkom kolovoza. U suradnji sa Županijom Osječko-baranjskom ova slikovnica ће biti dodijeljena svim osnovnim školama u Osječko-baranjskoj županiji na početku predstojeće školske godine, a namijenjena je školarcima od 1. – 4. raz. osnovne škole.

SESTRA MARIJA DRAGUTINA

Terezija je u Zemunu završila medicinsku školu, a 15.08.1978. obukla je redovničko odijelo i položila svete redovničke zavjete. Roditelji, braća i sestre, bliža i dalja rodbina i prijatelji odjeveni u našu slavonsku nošnju doprinijeli su da još svečaniji bude dan kad je Terezija rekla veliko "da" Gospodinu i postala Marija Dragutina u Družbi sestara Milosrdnica.

Od 1978. – 1992. radila je u Vinogradskoj bolnici na odjelu za intenzivnu njegu, a onda je zbog zdravstvenih razloga prešla na novu vrstu posla koji i sada obavlja; u Glasu končila i Malom koncilu u Zagrebu.

Sestra M.Dragutina nikad nije zaboravila svoju župu i svoje selo, kad navrati u posjet nikada ne propusti molitvu u kapelici Sv. Jurja . Za našu kapelicu je darovala kip Gospe Fatimske koji nosimo u procesiji uoči Velike Gospe. Gospod Utjehe prekrasne oltarnike, a ono najbitnije, Molitvenoj zajednici Sv. Jurja uvjek daje korisne savjete i literaturu za rad . Mi Radovančani ponosni smo što imamo sestruru M. Dragutinu i sretni smo što moli za nas.

Na slikama je Terezija prije odlaska u Zagreb pokraj Kapelice Sv.Jurja na Jurjevo i danas sestra Marija Dragutina .Neka je čuva Bog.

Marija Iličić

Marija Dragutina u prvom redu stoji treća s lijeva

Ban Commerce d.o.o.

servis i trgovina autoelektričke

Osječka 75b, 34308 JAKŠIĆ tel: 034/257-271 fax: 034/257-742

- kompjutorska autodijagnostika (ABS, zračni jastuci, ECU, itd.)
- ekotest motora

- prodaja i servis svih vrsta rasvjetcenih uređaja

- kemikaljsko ispiranje motora
- ultrazvučno ispiranje dizni

- prodaja i servis akumulatora marke BOSCH i VARTA

- prodaja i servis svih vrsta autolektoređaja

- prodaja i ugradnja radio aparata i audio opreme

AUTOPLIN

SERVIS I UGRADNJA

VOZITE SE 50% JEFTINIJE

Radno vrijeme: 08.00-16.00 subotom: od 08.00 do 12.00 sati
Kompletna autoelektrika, imamo sve za vaš automobil ! Obratite nam se s povjerenjem.

AUTOKLIMA

servis i ugradnja

Dan općine VELIKA

**28. kolovoza 2009.
Blagdan Sv.Augustina**

STRAH

Jedan od najboljih načina za manipulaciju je zastrašivanje. Znamo da se i životinje krote bićem, odnosno strahom od boli. Povijest poznaje mnoge vladare i vlasti koji su koristili strah za održavanje stanja u zemlji na nivou koji njima u tom trenutku odgovara. Obično se uplašen narod lako «prevodi žedan preko vode». Stoga je najjednostavnije uzrokovati opći strah ili paniku i tako ljudima zamagliti pogled. Ako se i pojavi nekolicina koji uspijevaju u tom općem strahu zadržati hladnokrvnost i razboritost, pa sagledati situaciju s određenim pomakom, te uočiti kako je taj strah lažan i nametnut s ciljem, njih se ili jednostavno ostavi da jurišaju na vjetrenjače ili ih se ušutka na druge načine.

Osobno smatram da je recesija jedan od tih alata kojim se zastrašuje i trenutno svestrano koristi za ostvarivanje profita. Istina da recesija nije potpuno lažna, i da zasigurno ostavlja traga u čitavom svijetu a odražava se i na naše gospodarstvo, ali da je prepunu i nekome dobrodošla je očito. U prvom redu, kako je i zbog čega ta «strašna» recesija nastala? Po meni; glavni generator recesije je pohlepa. Trka za dodatnim profitom na što brži način. Nerealnim podizanjem cijena energentima, napuhavanja vrijednosnicama i drugi trikovi koje ekonomski stručnjaci koriste ne bi li doslovno ni iz čega stvorili profit, dovela je do totalnog kolapsa. Prisjetimo se kako je nedavno cijena nafte otišle daleko iznad 100\$. Danas nam je svima jasno da to nije bila

realna vrijednost i nije mogla bila ničim potkrijepljena osim strahom. Njegova primjena je širokog spektra djelovanja. Strah od nedostatka nafte uspio je nametnuti takvu cijenu, i stvoriti dodatnu zaradu za naftne kompanije; iako je bio neopravdan. Strah od nedostatka je samo jedan od načina podizanja vrijednosti i stvaranja profita. Ti ekonomski stručnjaci su jako dobri psiholozi za mase. Tko danas rukovodi svijetom, politika? Mislim da ne, prije bih rekao da je ekonomija ta koja određuje granice, postavlja i ruši vlade. A šta se krije iza toga? Naravno, profit! Kakve su posljedice recesije na banke? Povećanje oročenih štednji za 30% i «opravdano» podizanje kamata na kredite!? U oba slučaja je to profit za banke. Pa tko je onda glavni sumnjivac za napuhavanje krize!?

Svinjska gripa je spomenuta u vijestima u svim udarnim treminima diljem svijeta, stvorena je panika za nakoliko sati, a kao rezultat s jedne strane, bila je smrt par desetaka ljudi i nekoliko dana liječenja za još par desetaka. Uz sve dužno poštovanje prema mrtvima, ali ruku na srce, u svijetu 34.000 djece umire od poljedica gladi i izlječivih bolesti pa nitko ne stvara paniku. Sve to oko te famozne gripe se odigralo tamo daleko u Meksiku tako da ne možemo biti sigurni u istinitost svih podataka. Ako okrenemo medalju, rezultat samo u Hrvatskoj je glasio: "Rasprodan sav „tamiflu“ i maske za lice!" Kako je ta gripa nastala i tko je iz nje izvukao korist ne treba posebno naglašavati. Farmaceutske kompanije imaju razrađen način stvaranje dodatnog profita, naravno strahom!

Poznata je činjenica da samo 1 % svjetske populacije posjeduje 40 % svjetskog bogatstva. Dok 50% svjetske

populacije živi s manje od 2\$ dnevno. Velika većina nas je u kreditima i primorani smo ići svakodneno na posao da bi mogli platiti režije (čitaj:precijenjene energente), i da bismo vraćali novac banci, tj. kako bi opet za onih 1% stanovništva stvarali dodatni profit.

Da li mi možemo reći danas za sebe da smo slobodni? Goethe je rekao: «Nitko nije tako beznadežno porobljen kao oni koji pogrešno vjeruju da su slobodni.»

Ponekad na radiju poslušam emisiju koja se zove: «Svi mi smo potrošači». Mislim da niti urednici ove emisije nisu svjesni koliko je taj naziv istinit. Mi jesmo zaista svi potrošači jer je to ono što se od nas očekuje. Da svakodnevno trošimo svoj novac na mnoge umjetno stvorene potrebe. Kozmetička industrija vas godinama uvjerava kako je upravo određena krema ta koja će vam razbiti celulite, a mi zdušno vjerujemo, iako neovisni stručnjaci isto toliko godinama tvrde kako je to nemoguće. Ipak kozmetičke kompanije troše milijune dolara na reklamne kampanje (čitaj:ispiranje mozga), a stručnjaci jedva da se čuju. Već nesvesno postali smo pravi potrošači. Postali smo neiscrpan izvor sredstava za banke i razne kompanije! Naravno da nisu svi u kreditima, i možda ne ovise o mjesечноj plaći ali ni to im ne jamči slobodu i neovisnost. Opet tu postoji strah od gubitka, te konstantna težnja za povećavanjem zaliha ne bi li taj strah otklonili, ali umjesto da se riješimo straha mi postajemo pohlepni, a pohlepa nas opet dovodi u sužanjstvo. Kako god da pogledamo, bili bogati ili siromašni, u ovom smo modernom ustroju robovi bičevani strahom.

[b o c o]

ŠUMSKE PRUGE

Unazad stotinjak godina, počelo je ozbiljnije iskorištanje šuma u našem djelu Slavonije i Hrvatske.

To su omogućile izgrađene željezničke pruge kojima su se mogli prevoziti drvni sortimenti i tako trgovati drvetom.

Trgovanje drvetom teklo je po već ustaljenim pravilima. Firme koje su se bavile ovim poslovima, kupile bi od vlasnika šume drvnu masu na panju, a onda sjećom i prodajom vraćale uložena novčana sredstva i ostvarivale zaradu.

Idući za zatradom, napuštan je skupi prijevoz drvnih sortimenata i šume konjskim i volovskim zapregama i počinje izgradnja šumskih pruga. One su omogućile prijevoz velikih količina drvnih sortimenata u kratko vrijeme.

Sumske pruge projektirali su iskusni inžinjeri koji su projektiranjem blagih zavoja i uspona, ujednačenim usjecima, zasjecima i nasipima, te mostovima, postizali da se šumske pruge lako grade, održavaju i koriste. Sistemom špic-kerna (nešto slično serpentinama na cesti) mogli su šumsku prugu dovesti duboko u šumu do pogodnih mesta za pomoćna stovarišta.

Drvne sortimente-trupce i ogrijevno drvo, izrađivali su šumski radnici u šumi, zatim su kirijaši te sortimente konjima ali i ručno izvlačili na pomoćna stovarišta. Na pomoćnim stovarištima tovaraši su tovarili trupce na gipove, a ogrijevno drvo na rame. Gipovi i rame slagani su u vlak koji je šumska lokomotiva vukla na glavno stovarište u Velikoj.

Prva šumska pruga s glavnog stovarište Velika, izgrađena je prije drugog svjetskog rata u sliv potoka Veličanka. Prolazila je kroz vrtove Kamenskog sokaka, te pokraj izvora Resinac, iza crkve, sadašnjom cestom i potokom Veličanka do Sastavaka i Klinovca s odvojkom u Zagradsku.

Vlasnik šuma u slivu potoka Veličanka u to vrijeme bila je Brodska imovna općina i Zemljische zajednice, a sjeću šuma obavljalo je poduzeće Slaveks – Slavonska industrija drveta d.d. Zagreb.

Za vrijeme drugog svjetskog rata, izgrađena je šumska pruga od glavnog stovarišta Velika do zaravni Kozjak iznad Stražemana. Pruga je išla sadašnjom cestom od nogometnog igrališta u Radovance, pa se ispod Begluka pokraj Svetog bunarića preko livada i pašnjaka penjala na Kozjak.

Nakon rata šume su postale općenarodna imovina. Šumarija Velika vršila je zaštitu i uzgoj šuma, a DIP –drvno industrijsko poduzeće – Đurđenovac, sjeću i iskorištanje drveta.

Nastavljena je izgradnja šumskih pruga od Kozjaka u sliv potoka Radovanka, šumski predjel Lipovac i sliv potoka Stražemanka, šumski predjel Gosted s odvojkom u Sušice.

U istom razdoblju izgrađena je šumska pruga od glavnog stovarišta Velika u šumski predjel Mladi Gaj. Pruga je išla sadašnjom Lermanovom ulicom pa pokraj ceste do pred Češljakovce, a zatim preko češljakovačkih njiva i livada u šumu, sve do Kamenoloma s odvojkom u Švapsku šumu.

U svim šumskim predjelima gdje su izgrađene šumske pruge, poslije rata, nalazile su se zrele šume bukve. Sjekla su se stabla s većim učešćem trupaca za furnir, ljuštenje i A klase, koje je država izvozila. Od ostataka izrađivani su trupci B i C klase i ogrijevno drvo za domaće potrebe.

Kroz desetak godina posjećena je sva planirana površina – sjeklo se 40-70 tisuća kubika godišnje- pa su šumske pruge do 1957. godine razmontirane. Ostala je šumska pruga u Mladom Gaju, kojom se prevozio lomljeni kamen sve do 1962. godine.

Šumske pruge ispunile su svoju zadaću i ostavile duboki trag na šumu i mještane Velike i okolnih sela.

Šuma je, nakon demontiranja pruga, ostala bez pristupnih puteva. Sjećom kvalitetnih stabala napravljena je negativna naplodna sječa, što je izazvalo pojavu podmlatka na velikim površinama i prisililo šumare na ubrzane dovršne sječe.

Veliki broj domaćeg stanovništva radio je na izgradnji, održavanju i korištenju šumskih pruga. Mnogi od njih promijenili su način življjenja. Napustili su poljoprivredu i posvetili se radničkim zanimanjima. Isto tako dio zaposlenih oko šumskih pruga nastanio se i ostao zauvijek u ovim krajevima.

Bilo bi dobro da se istraži i zapiše o kojim je mještanima i pridošlicama riječ, dok još postoje matične knjige zaposlenih u šumariji Velika i DIP-Đurđenovac.

P.Matajić

Pod vodstvom odlične trenerice, gđe. Nataše Ledić, veličke mažoretkinje uporno treniraju tijekom cijele godine. Treninzi se održavaju bez obzira na slabe uvjete rada, nedostatak dvorane i nedostatak termina u Vatrogasnem domu.

Protekle šk. godine treninge smo održivali u Kaptolu u školskoj dvorani, te se ovim putem zahvaljujemo gospodinu Mati Nosiću na razumijevanju i potpori.

Bez obzira na sve teškoće, uspjeli smo se pripremiti za državno prvenstvo mažoretkinja, koje je održano u Solinu 22.-24. svibnja, 2009.

VELIČKE MAŽORETKINJE

Natjecali smo se u C-kategoriji: nekoliko „solo“ i dva „duo“ nastupa, od kojih su najzapaženiji nastup imale Veronika Vidović i Ivona Štajcer u mlađim juniorima te zauzele 7. mjesto od 35 parova iz cijele Hrvatske. Da bi sve to skupa bilo ostvareno, veliku ulogu odigrala je naša Općina od koje smo dobili potporu ove i proteklih godina na čemu se toplo zahvaljujemo.

Ne smijemo zaboraviti i druge sponzore koji nam pomažu unazad nekoliko godina: Udruga Veličanka, obrt Grbavac, Mara prijevoz, vinarija Perić Slavko, Župni ured Crkve Sv. Augustina u Velikoj, i njima svima veliko HVALA.

Nemojte misliti da smo zaboravili roditelje mažoretkinja koji su snosili dio troškova.

21. lipnja sudjelovali smo na 5. po redu regionalnom prvenstvu Slavonije i Baranje te postigli odlične rezultate. Od 6 gradova iz cijele regije osvojili smo ZLATO u C kategoriji, te SREBRO u C kategoriji, srednja skupina. Među 300 sudionika, naše djevojčice su se dobro plasirale i u pojedinačnom nastupu i u paru. Ivona Štajcer i Veronika Vidović – zlato, Gabrijela Šarić i Matea Šljerić – bronca, Patricija Mršić – srebro.

Veliko HVALA roditeljima koji su sudjelovali i pomogli u radu udruge, a posebno mamama, koje su bile pratnja, pomoć i podrška našim mažoretkinjama na svim putovanjima i natjecanjima.

Nadamo se da ćemo ovo ljeto redovno trenirati, uspjeti organizirati bar jedan seminar, kako bi djevojke što više unaprijedile rad štapom, te da će iduće šk. godine proraditi dvorana u kojoj će, nadamo se, biti mjesta i za nas.

Od početka iduće šk. godine vršimo upis novih članova, kojima se veselimo.

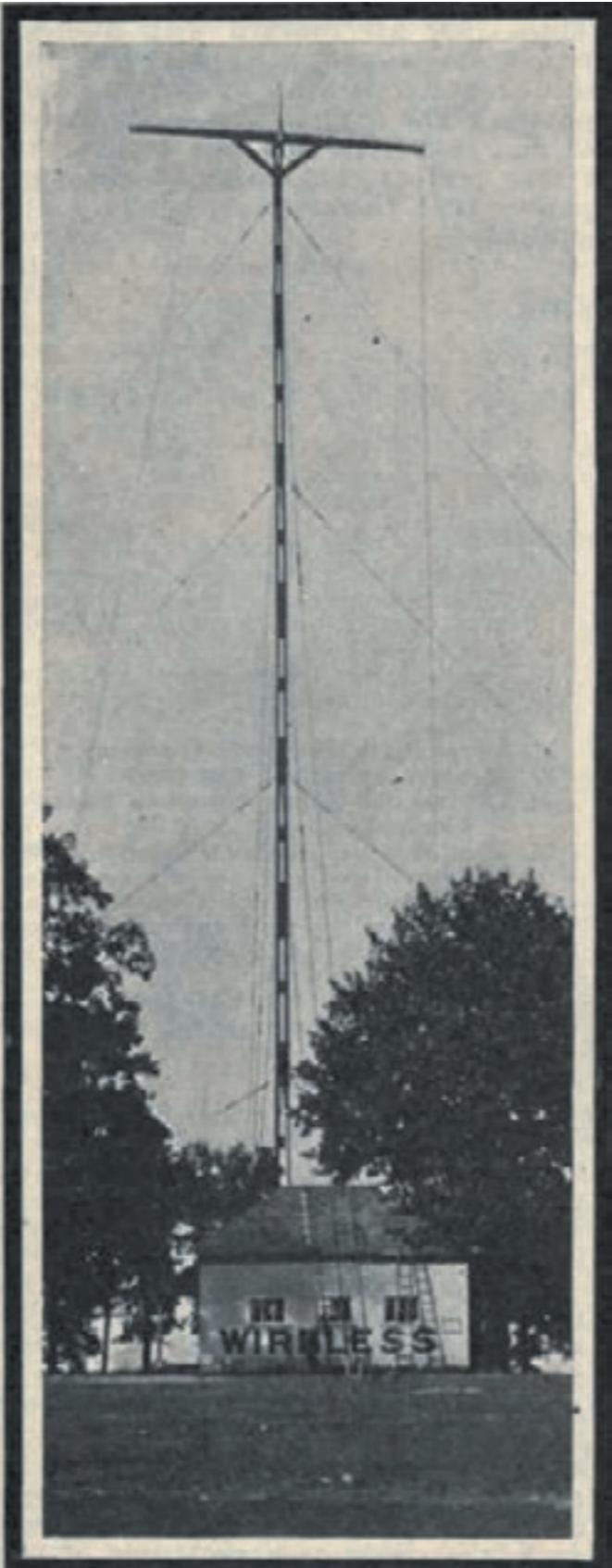

Prvi korak za projekt „Velika bez žice“ je napravljen i u skoro vrijeme će zaživjeti. Nakon puno neuspjelih pokušaja napokon smo našli donatora računalne opreme za prvu pristupnu točku koja će biti postavljena na sjeverno - istočnom rasvjetnom stupu nogometnog igrališta u Velikoj. Prednost rasvjetnog stupa je u tome što će antene biti visoko postavljene, neće biti potrebe za više pristupnih točaka u samoj Velikoj, a najvažnije je to da gotovo i nema mjesta u općini s kojeg se ne vide reflektori tako da će pokrivenost signalom biti velika i mnogim ljudima ćemo olakšati spajanje u mrežu Velika Wireless. Vrijednost opreme je oko 6.500 kn i dok čitate ovaj članak pristupna točka će biti u prvoj fazi montiranja i testiranja. Za početak se planiraju postaviti tri sektorske antene od kojih svaka pokriva kut od 120 stupnjeva, tako da s bilo kojeg mjesta gdje vidite antennu (LOS, „line of sight“ – antena „gleda“ antennu direktno, optička vidljivost) imate mogućnost povezati se i koristiti nevjerojatne mogućnosti bežičnih tehnologija. Srce pristupne točke će biti Mikrotik router s tri miniPC kartice svaka za jednu antennu.

Navedena oprema je osnova za bežično umrežavanje i to je minimum koji je potreban da ovaj projekt zaživi. Imamo podršku sa svih strana ali bez pomoći ništa ne možemo učiniti.

Puštanjem u rad pristupne točke povećat ćemo zainteresiranost i onih ljudi koji imaju osobno računalo, a ne znaju koje su sve mogućnosti informatičkih tehnologija. Samo je mašta granica, a to će vam biti dovoljan razlog da se aktivirate i započnete istraživanje novih mogućnosti.

Ne morate biti posebno informatički pismeni, dovoljno je da se zainteresirate i imate želju nešto naučiti. Puno posla i problema je pred nama ali nećemo stati na tome. Dati ćemo sve od sebe da uspijemo u ovom projektu u kojem ne možemo puno toga napraviti bez vas

sponzora, donatora i sl., a pogotovo članova udruge. Svaki novi komad opreme doprinosi poboljšanju signala i raširenosti mreže.

Sve informacije: što, kako, gdje, možete pratiti preko službene web stranice udruge: www.velika-wireless.hr

Mijo Dalić

Studio "TINA"

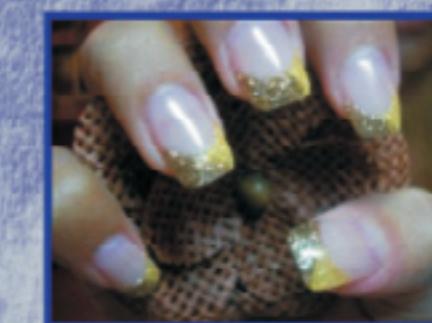
vl. Martina Čolić

Velika, S. Radića 21 ♦ mob: 098 960 4007 ♦ mob: 098 906 6056

UGRADNJA I GELIRANJE NOKTI

**MANIKURA
SOLARIJ**

**i NOVO!!!
DO BRONČANE BOJE
U SAMO**

4 MINUTE

bojanje bojama na prirodnoj bazi
(šećerna trska, aloe vera)
za razne prigode
(vjenčanja, maturalne zabave,...)

bodytan

Viteški okršaj podno stare utvrde

KAPTOL - Kako bi bogatu baštinu Parka prirode Papuk još više približili ne samo ovdašnjim stanovnicima već i sve brojnijim turistima i izletnicima, ova je Javna ustanova, u suradnji s Općinom Kaptol te Turističkom zajednicom Općine Velika, u samom središtu Kaptola, podno srednjovjekovne utvrde, organizirala prvi viteški turnir.

“To je još jedan atraktivan sadržaj koji može obogatiti turističku ponudu Požeštine. Uz to, skrećemo pozornost i na našu srednjovjekovnu utvrdu, koju treba restaurirati i staviti u funkciju. Kaptolački stari grad je prije nekoliko godina vraćen Požeškoj biskupiji, no kako se nalazi na našem prostoru, mi smo i dalje izuzetno zainteresirani za njegovo uređenje i spremni smo poduprijeti svaku akciju” - kaže načelnik općine Kaptol Mile Pavičić. Podsjeća da je obnova utvrde, zaštitnog znaka Općine, počela još 1997. godine uz potporu Ministarstva kulture.

Kako su u srednjem vijeku živjeli Kaptolčani, što su radili, kako su se borili i kojim oružjem; vrlo uspješno, na oduševljenje brojnih posjetitelja, prezentirali su članovi udruge Družba vitezova zlatnog kaleža iz Donje Stubice.

“Ambijent je uistinu fantastičan. Razdoblje srednjega vijeka bilo je opasno vrijeme s mnogo sukoba i mi pokušavamo prezentirati bar mali dio te bogate povijesti. Došli smo obraniti ovaj Grad od turskih osvajača. Prisutni su vitezovi i kmetovi, ali i streličari, kuhari, prosjaci, kovači, dame i ostali” - kaže Ivan Štefek, tajnik Družbe vitezova zlatnog kaleža.

Svoju vještinu u mačevanju i srčanost na viteškom je turniru pokazala i Dubravka Boreša.

“Vjerujem da kroz ovakve predstave

“U Parku prirode Papuk, zahvaljujući očuvanim utvrdama, razdoblje srednjeg vijeka i te kako je prisutno. Sa svojih osam srednjovjekovnih utvrda PP Papuk je najbogatiji u Hrvatskoj, što i ne čudi jer je tu bilo obilja vode, divljači, hrane i svega što je ljudima trebalo. Ova kaptolačka utvrda po svoj je prilici centralna utvrda, omeđena vodom. Uz prirodne i ove kulturno-povijesne vrijednosti Parku prirode daju osebujnost pa je i “oživljavanje” tog srednjovjekovnog razdoblja prilika da cijeli ovaj prostor učinimo još zanimljivijim”, kaže ravnatelj JU PP Papuk Ivica Samardžić. Napominje i da je JU tiskala i priručnik o srednjovjekovnoj baštini.

uspijevamo ljudi zainteresirati za prošlost, u ovom slučaju srednji vijek. Mene to razdoblje fascinira, posebice hrabri vitezovi” - kaže naša sugovornica.

Domaćin srednjovjekovnog viteškog turnira iduće godine biti će Općina Velika, na čijem se prostoru također nalazi srednjovjekovna utvrda.

Alen Solić

kolumna danice rončević

DANICA RONČEVIC

13-5-09 15:02

Trenkovački park mi je vječna inspiracija i rana na srcu. Već sam spominjala njegovo propadanje i tužnu sliku nakon zadnjeg nevremena.

Srećom, priroda se probudila i lijeći rane na raslinju čekajući ljudsku ruku koja će učiniti ono neophodno za spas tog spomenika vrtne arhitekture.

Priroda je zaslužna i za to što se iza krošnja hrasta-gorostasa, lipa i divljih kestena skriva tužno lice dvorca koji je od 1964. godine zaštićen kao spomenik kulture. Ali to mu ništa ne pomaže. Nije zaštićen ni od čega.

Tu su stolovali mnogi grofovi, baruni i ini posjednici

i veleposjednici, održavali ga i dograđivali prema svojim željama, potrebama i mogućnostima.

Danas taj dvorac, oronulog izgleda, nema nikakvu namjenu. Na prozorima su postavljene neke plave folije, pa se čini, onako iz daljine, da vas gledaju velike, plave, tužne oči. Nekako mi na pamet dođe ona pjesma: Suze liju plave oči.....Pa da liju i krokodilske suze nema nikoga da ih vidi, a kamoli obriše.

Proučavajući dostupnu literaturu, pronašla sam podatak, da se trenkovački park i dvorac spominju još u 8.st., ali ne pod tim imenom niti u tom obliku, odnosno izgledu. O tome ćemo drugom prilikom.

AKTIVNOSTI UDRUGE RASELJANIH HRVATA KOTORVAROŠKE DOLINE

Prema dogovorenom planu i programu Udruga raseljenih Hrvata kotorvaroške doline nastavlja s aktivnostima.

U proteklih par mjeseci bilo je više značajnih događanja različitog karaktera.

Prvi u nizu bila je Sveta misa za kotorvarošane u Kaptolu, 02. svibnja, koja postaje već tradicionalnog karaktera.

Već treću godinu Udruga nastoji okupiti što veći broj ljudi kotorvaroškog porijekla na svečanoj Svetoj misi gdje su pozvani svećenici toga kraja i brojni gosti.

Kako bi stavili naglasak na različite župe u kojima žive kotorvarošani u požeštini s tim razlogom se mise održavaju svake godine u različitim mjestima.

Nakon svečanog misnog slavlja koje je predvodio Fra Pero Karajica, župnik u Kotor-Varošu, slavlje se nastavilo u restoranu kod 'Frole' u Vetovu.

Osim Svetе mise u Kaptolu, članovi Udruge i HKUD-a, 23. svibnja sudjelovali su i svojim dolaskom dali znak podrške osnivanju još jedne Udruge kotorvarošana u Klinča Selu pored Jastrebarskog.

Tamo je, već spomenuta Udruga, organizirala prvu skupštinu i okupljanje povodom osnivanja te zajednice na čelu s gosp. Ivicom Marčinkovićem.

Iduće značajno predstavljanje Udruge a time i HKUD-a 'Hrvoje Vukčić Hrvatinic', koji djeluje pri Udrizi, bilo je u Velikoj 29. i 30. svibnja, na tradicionalnoj Smotri folklora.

Smotra folklora u Velikoj je posebna po svome trajanju i predstavljanju različitosti kultura i običaja.

Večer, 29. svibnja, u Velikoj, u Vatrogasnem domu održano je predstavljanje tradicionalnih jela i običaja koja su toliko zanimljiva i šarolika po gastronomiji da privlače pažnju mnogih znatiželjnih lica.

Vrlo pohvalno za organizatore jer na taj način ukazuju na vrijednosti i poštovanje prema različitosti.

Bogatstvo "trpeza" dobar je pokazatelj ljubavi koju svi ulažu kako bi upoznali jedni druge sa svojim načinom življena.

Koreograf HKUD-a 'Hrvoje Vukčić Hrvatinic', Ruža Šipura iz Velike održala je kratki govor a nakon toga posjetitelji su pjesmom upoznati s HKUD-om.

Na prvom nastupu 2007. god. u Velikoj uspostavljen je kontakt i ostvarene su simpatije između našega HKUD-a i KUD-a iz Usore (BiH) te već treću godinu, 13. lipnja odlazimo u Usoru u goste.

Prema planu i ove godine je 11. lipnja održan malonogometni turnir u Vetovu.

Turnir je počeo u 11 sati a sudjelovalo je 17 ekipa.

Sam događaj je popraćen velikim brojem sudionika kao i gledatelja što pokazuje zanimanje za taj vid druženja i razvijanje sportske kulture i duha.

Nagrada za osvajanje 1. mjesta bila je 3000 kn, za 2. mjesto 2000 kn i za 3. mjesto 1000 kn.

Osim nogometa održano je i natjecanje u bacanju kamena s ramena.

Osim navedenih sudjelovanja na raznim druženjima želim istaknuti i izdvojiti akcije humanog karaktera od strane članova Udruge.

U travnju, uoči i nakon Uskrsa, plemenita gesta i čin bila je pomoć starijim i nemoćnim osobama koje su potrebne i ovisne o našoj pomoći.

U Poreč, pokraj Kule i Poljansku pokraj Biškupaca otišla je nekolicina ljudi i vikendom svojim radom uljepšala okućnice i dom dvjema staricama.

Naime, jedna od njih je baka Jela Lukić koja živi u vrlo teškim uvjetima u Poreču.

Na kraju sokaka, zadnja je u nizu, trošna kućica koja više nalikuje zaboravljenom i napuštenom objektu nego domu, u kojoj bijednim životom živi spomenuta starica.

Okrutno zvuči riječ bijedno ali prebogato bi bilo nazvati to skromnim životom.

Još jedna u nizu teških sudsudina koja je zatekla nespremnu staricu.

Rođena je u Orahovi u kotorvaroškoj dolini a za vrijeme rata izbjegla je u požeški kraj.

Živi sama, djecu nikada nije rodila, muža je sahranila a bliža rodbina kao da ne postoji, kaže da je većina pomrla.

Kuća u kojoj živi nije njena, kupio joj je brat pokojnoga muža koji živi negdje na zapadu, negdje u Njemačkoj.

Baka Jela ima 69 godina ali da ju opet netko upita vjerujem da ne bi znala.

Skupili su se ljudi i donijeli joj svatko po nešto, malo namještaja, hrane, a najviše dobre volje.

Na dvorištu je bila sirotinja, sve ono što je imala, a vrijedni ljudi iz Udruge su njenu sobu okrečili, stavili su joj novi namještaj, peć, čistu posteljinu, novi stol i pokušali joj bar malo olakšati.

Dovezli su kamion drva, izrezali, složili i omogućili joj ovo proljeće toplo.

Kuća u kojoj živi je u neopisivo lošem stanju, sobica u kojoj spava je malo očuvana dok su druge prostorije stalna opasnost za život.

Malo jače olujno nevrijeme izazvalo bi urušavanje; prostorije su prepune izmeta i prašine.

Baka Jela je sama ali u svome siromaštvu nije usamljena, ovisi o tome koliko mi želimo vidjeti i koliko ćemo imati "oči budne" za takve sudsudine.

Voljela bih da nas ova sudsudina potakne da otvorimo oči, pomognemo ili u najmanju ruku budemo zahvalni što je naš križ lakši.

I zadnje retke posvećujem dragom članu Udruge koji je nesretnim slučajem preminuo 18. ožujka. Ivi Lovrenoviću (44) iz Velike.

Bio je iznimno vrijedan i aktivan čovjek, pun duha i života.

Sigurna sam da će vječno živjeti u mislima i srcima mnogih.

Anda Derdić

MOJA BAKA ANA

Bila je baka snažna žena,
tankoga stasa, širokih ramena.
Voljela baka i pjesme i priče,
hobi joj bio prodavati piće.

Moja je baka loše poslovala,
deci je prodala, a deci dala.
Kupili se starci i mladići,
svi su voljeli kod bake Ane ići.

Pilo se po noći i po danu,
svi su voljeli moju baku Anu.
Imala baka teku,
knjigom ju zvala,
u nju je baka dugove pisala.

Bio neki Tomo, stalno je pio.
Piši bako Ano,
uvijek je govorio.
Piši bako Ano, ne brini brigu,
nisu još ispunila cijelu knjigu.

Otišo Tomo, nije imo brigu,
a baki Ani ostavio dugova punu knjigu.
Imala baka još takvih dosta,
poslije bake samo knjiga osta.

Mikolić Dragica

O SLAVONIJO

Volim široka polja
gdje se zlatno klasje njiše,
radosno mi srce igra
dok na ljubav sve miriše,
o Slavonijo,
u mirisu okupana, u pjesmama opjevana
i da odem bilo kud, tebe nosim u srcu.

Volim tvoje vinograde
što ih vrijedne ruke rade,
u čašama vino zlaćano
kao da se sunce prelilo,
o Slavonijo,
u mirisu okupana, u pjesmama opjevana
i da odem bilo kud, tebe nosim u srcu.

Sačuvajte običaje
što ostaše od davnina,
dok je srca slavonskoga,
bit će pjesme, kruha, vina,
o Slavonijo,
u mirisu okupana, u pjesmama opjevana
i da odem bilo kud, tebe nosim u srcu.

Marija Iličić

TVOJE OKO UROKLJIVO

Zašto opet kiša pada?
Zašto opet vjetar puše?
Tko muziku pušta glasno?
Daj, prestani, već je kasno.

Što hihocu oni tamo?
Što je tako jako smiješno?
Od problema ne znaš što ćeš,
bolje ti je da zaplačeš.

Miris cvijeća sa svih strana.
Što baš sada, koga briga.

A i slavuj s onog bora
zapjevao k'o da mora.

Nervozna sam, sve mi smeta,
pomozi mi mili Bože.
Potaman mi ništa nije,
pa ni sunce što nas grie.

Moram priznat sada svima,
prvo sebi pa drugima,
za sve mi je ovo krivo
tvoje oko urokljivo.

Danica Rončević

Športsko ribolovno društvo Veličanka – Trenkovo

ŠRD Veličanka osnovano je 1978.god. U Planinarskom domu Lapjak u Velikoj, inicijativom Turističkog društva Toplice održana je osnivačka skupština na kojoj je utemeljeno ime – SRD Veličanka. Za predsjednika je izabran Zlatko Lisjak, za tajnika Ivica Mandić, a članovi odbora bili su Ruda Nedela, predsjednik veličkog Turističkog društva i Ivan Rupčić. U novoosnovano društvo učlanio se velik broj ribiča iz Velike, Trenkova i Kaptola. Danas društvo broji preko 100 članova i jedno je od najaktivnijih u Požeško-slavonskoj županiji. Ribnjak Trenkovo kao objekt za uzgajanje ribe izgrađen je 1983.god. na Trenkovačkom pašnjaku. Ukupna površina se prostire na dvije table, ukupne površine oko 4 hektara. Gornja tabla, višeg nivoa, ima nekoliko otočića obraslih grmljem vrbe, topole i drugih drvenastih vrsta.

Donja tabla je nešto veća i ima dva otočića.

Oko jedne i druge table

uređeni su

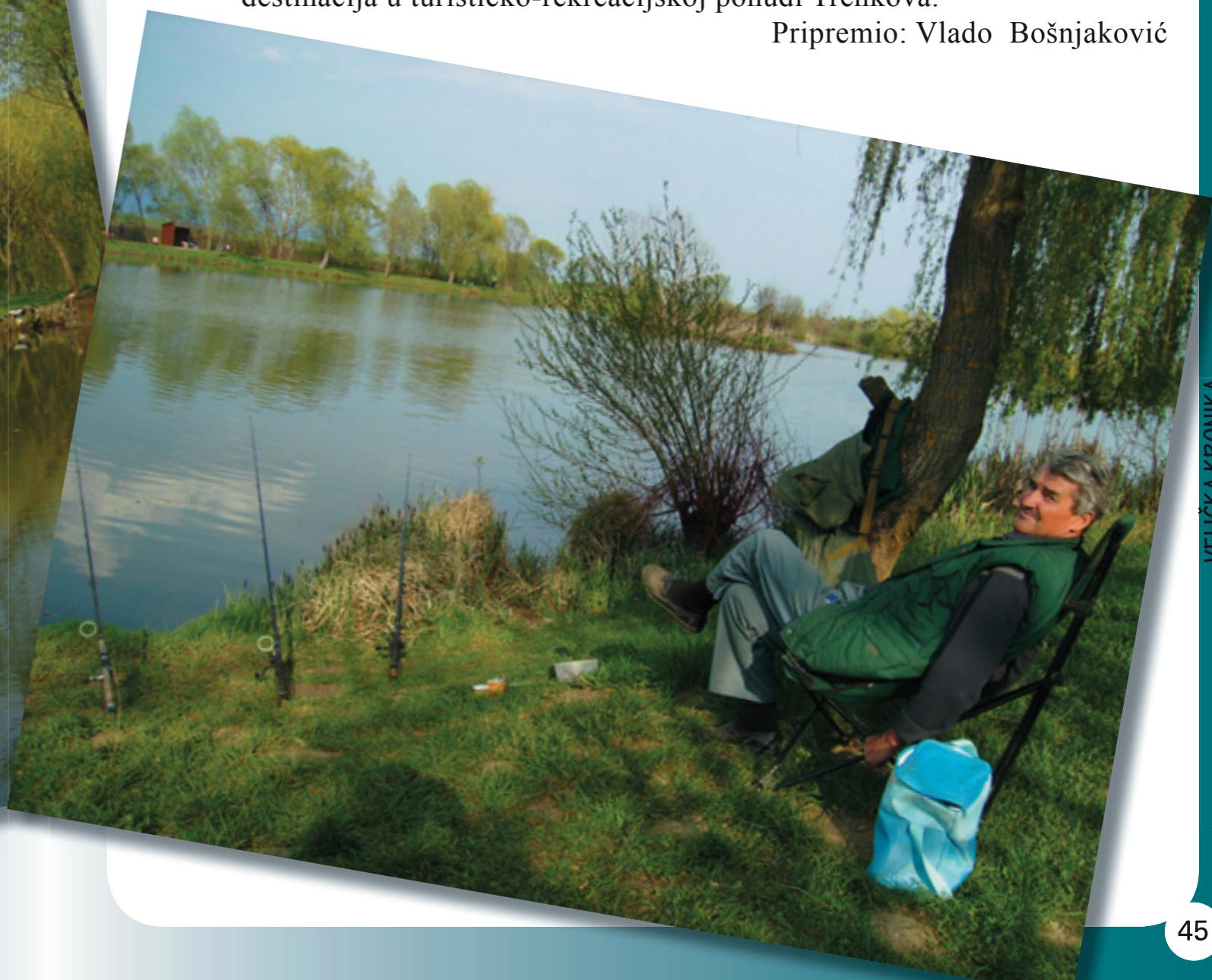
pristupni putovi i staze. Pecačka mjesta formirana su prema konfiguraciji terena.

Ribolov se u ribnjaku odvija sve dane u tjednu, osim ponedjeljka, a za ribiče su propisana pravila. Nije dozvoljen ribolov ribičima bez ribičkog ispita i ribolovne dozvole. Svoje umijeće i vještina ribolova članovi društva pokazuju sudjelovanjem na lokalnim, županijskim i državnim natjecanjima gdje osvajaju visoke pozicije. Svoj odnos prema živoj i neživoj prirodi na ribnjaku i oko njega, ribiči pokazuju održavanjem čiste obale i stavljanjem smeća na određena mesta. U odnosu na druge ribiče propisan je poseban bonton i ponašanje prilikom rukovanja ribičkim priborom.

Ribnjak je porobljen mnogim ribljim vrstama: šaran, som, štuka, smuđ, amur, pastrvski grgeč, deverika, babuška, žutovka, klen, crvenrepka i cvergl. Okoliš ribnjaka je uređen i ozelenjen različitim vrstama drvenastog i zeljastog bilja gdje ribiči nalaze hladovinu za ljetnih vrućina. Ribičko društvo je pokraj ribnjaka izgradilo Ribički dom koji služi općem društvenom životu ribiča i gostiju.

Ribnjak je blagoslovljen 1994.god. a blagoslovio ga je velički župnik vlč. Mirko Roginić. Ribnjak u Trenkovu i posjet Ribolovnom društvu je zanimljiva destinacija u turističko-rekreacijskoj ponudi Trenkova.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

REDOVITA GODIŠNJA SKUPŠTINA UMIROVLJENIKA OPĆINE VELIKA

U četvrtak, 7. svibnja, 2009. god. u DVD-u u Velikoj održana je redovita godišnja skupština umirovljenika Općine Velika. I ove godine skupština je bila dobro posjećena, odazvalo se oko 350 umirovljenika. Na početku skupštine sve prisutne potzdravio je i zaželio ugodno druženje predsjednik umirovljenika Općine Velika, Željko Franculić. Prije nego je skupština započela minutom šutnje odana je počast i poštovanje svim preminulim članovima udruge, a nakon toga izabrano je radno tijelo skupštine. Predsjednik Željko Franculić predložio je radno predsjedništvo od tri člana: tajnicu Ljubu Horvat, blagajnika Slavka Galića i njega osobno kao trećeg člana i voditelja skupštine. Za zapisničara predložio je Danicu Rončević, a za ovjerovitelje zapisnika bili su predloženi Stjepan Svirčić i Tona Marinić. Kad su izabrana radna tijela, predsjednik je predložio dnevni red.

1. Pozdravna riječ predsjednika
2. Izvještaj o protekloj godini tajnika i blagajnika
3. Diskusija po izvještajima i pozdravna riječ gostiju
4. Plan rada za tekuću godinu
5. Ručak i druženje

Predsjednik je pozdravio i posebne goste koji su nazočili ovoj skupštini: načelnika Općine Velika Vladu Bobanu, predsjednika Udruge umirovljenika Požeško-slavonske županije Ivana Pereca, predsjednika

Udruge umirovljenika općine Kaptol Antuna Šmitpetra, predsjednika Udruge umirovljenika općine Jakšić Stjepana Markovića, predsjednika Udruge umirovljenika Pakraca i Lipika Ivana Katalinića, predstavnika Vatrogasne udruge općine Velika Petra Matajića, predsjednika KUD-a I.G.Kovačić Stanka Raguža, predstavnika Županijske organizacije Antuna Beka i sve ostale goste.

O radu udruge umirovljenika u proteklom razdoblju izvješće je podnijela tajnica Ljuba Horvat. Naglasila je da se ozbiljno radilo, prema planu i potrebama. U tom razdoblju održano je 8 sastanaka Upravnog odbora. Organizirali su se izleti i putovanja na Đakovačke vezove, Ilok i "šoping" u Bosanski Brod i Arizonu, a planira se skorašnji odlazak u Zagreb na Međunarodnu izložbu cvijeća. Putovat će se i dalje na Đakovačke vezove, Vinkovačke jeseni, u Bizovačke toplice, Vukovar i sl. Rad se odvijao u aktivnostima sportskih sekcija. Zahvaljujući dobrim rezultatima u sportu umirovljenici veličke općine bili su na republičkom natjecanju u Šibeniku. Natjecali su se u pikadu, streljaštvu, kuglanju i šahu. Organiziran je dočeka Nove godine u koji su se uključili i umirovljenici iz Češljakovaca, Golog brda, Kaptola, Mihaljevaca i Požege. Jedna od zadaća plana rada udruge umirovljenika bila je i posjeta bolesnim i nemoćnim članovima udruge. Na kraju

izvješća, tajnica Ljuba Horvat, zahvalila se kuharicama i pomagačima u kuhinji, mesarima, konobarima i svima ostalim koji su na bili koji način pridonijeli da se ova skupština održi i zaželila da ovo druženje ostane u lijepom sjećanju.

Izvješće je podnio i blagajnik udruge, Slavko Galić. Ukratko je iznio finansijsko stanje za proteklo razdoblje i sve rashode. Slijedila je rasprava po izvješćima i pozdravna riječ gostiju.

Plan rada za tekuću godinu Udruge umirovljenika: raditi na povećanju broja članova, povećati broj članova pjevačke sekcije, povećati broj članova sportskih sekcija, osnovati dramsku sekciju, raditi na organizaciji izleta i putovanja, organizirati susrete umirovljenika za razne prigode, obilazak starih i nemoćnih članova, organizirati predavanja u suradnji s Parkom prirode, Eko imanjem Mavrović, Savjetodavnom službom i sl.

Na kraju skupštine predsjednik Željko Franculuć zahvalio se na svekolikoj pomoći veličkoj općini na čelu s načelnikom Vladom Bobanom. Zahvalio se i Izvršnom odboru s kojim je bilo zadovoljstvo raditi i svima onima koji su na bilo koji način pomogli svojim radom ili novčanim sredstvima i žrtvovali svoje slobodno vrijeme. Zaželio je svima dobar tek i ugodno druženje uz domaće tamburaše i goste iz Požege.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

MTB UTRKA PAPUK

Već tradicionalno, u nedjelju 24. svibnja, 2009. god. održana je sedma biciklistička utrka kroz Papuk. Ove je godine staza nešto promijenjena, tj. produžena. Start utrke uvijek je u Velikoj kod objekata NOC-a Mališčak, a cilj je izletište Jankovac. Vozi se cestom prema Jankovcu, kroz kamenolom. Nakon 6 km prelazi se na šumski put prema vrhu Mališčaka. Od Mališčaka prema Orahovim vodama. Nastavlja se dalje šumskim putem do vojne ceste. Spušta se do Nevoljaša, vraća se prema Velikoj i ponovno se prelazi na šumski put i preko Padeža do Tisice. Od napuštenog kamenoloma vraća se prema Dubokoj i preko Jezerca stazom do Jankovca. Cijelom se trasom može voziti, osim na jednom dijelu, kod vidikovca Nevoljaš, gdje ima malo kamenitih dijelova pa se bicikli moraju prenijeti. Staza je dugačka 25 km a ima 845 uspona. Najviša točka na stazi je 771 m. Sudionika je bilo oko stotinu, uglavnom iz cijele Slavonije i gradova iz unutrašnjosti Hrvatske. Sudionici ove utrke podijeljeni su u četiri kategorije: juniore, seniore, veterane i žene. Prva tri natjecatelja u svakoj kategoriji dobivaju medalju, a ukupni pobjednik natjecanja, pehar. Pobjednik u svakoj kategoriji dobije i novčanu nagradu. U ovom natjecanju su uglavnom natjecatelji iz biciklističkih klubova, a bilo je i rekreativaca. Organizatori ove utrke su BBK Požega i Park prirode Papuk. Pokrovitelji su Turistička zajednica Požeško-slavonske županije i Općina Velika. Sponzori su Zvečev, Coca-cola, Foto studio Datis i Točka. Ukupni pobjednik MTB utrke Papuk je Dario Danilović iz BBK Požega. Ukupno vrijeme pobjednika je 1 sat i 15 min. Pobjednik u kategoriji veterana je Slobodan Radovanović iz Šida. Pobjednik za juniore je Dorian Šimunović iz Slav. Broda, a pobjednik za seniore je Dario Danilović iz Požege. U kategoriji - žene, pobjednica je Ines Čuljak iz Osijeka. Ovo natjecanje je bilo i prvo MTB natjecanje za Slavonsku ligu. Prijavljena su 92 natjecatelja, a 90 ih je došlo do cilja.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

RESTORAN MALIŠČAK

UGOSTITELJSTVO STARI GRAD
LUKE IMBRIŠIMOVIĆA 9
34330 VELIKA
tel : 034 - 233 - 771
mob: 098 - 724 - 331

www.restoran-maliscak.hr

caffè bar
Grič

izrada web stranica i web dizajn

Optimizacija internet stranica, najpovoljnije cijene
web dizajna koji možete dobiti samo kod nas,
web stranica već od 700,00 kuna

obrt "lipa" mob: 098/256-554

www.zabavne-igre-lipa.hr
registracija domene zakup prostora smještaj web stranica optimizacija stranica

DOM UMIROVLJENIKA U VELIKOJ

U Domu za starije i nemoćne osobe u Velikoj nikada nije dosadno.

10. ožujka 2009. god. u Domu je bila jedna ne tako česta proslava. Najstarija korisnica, Josipa Erjavac iz Poloja kod Buka svečano je proslavila svoj 101. rođendan. Slavlje je započelo Svetom Misom koju je predvodio velički župnik, Mario Sanić. Druženje se nastavilo uz torte, pjesmu, veselje i darivanje slavljenice. S bakom Josipom je i njena kći Ankica koja sada ima 75 godina. Zanimljivo je da Ankica ima isto prezime Erjavac jer se udala za muža koji se također prezivao Erjavac. Suprug joj je preminuo prije dvije godine, a djece nisu imali. Slavljenica Josipa bila je vrsna pekarica i kuvarica. Pravila je kolače i kuhalila za svatove. U Dom su došli 27. srpnja, 1999. god. Bili su tipična seoska obitelj koja je živjela od poljoprivrede, a kada su ostarjeli i nije se imao tko brinuti o njima, otišli su svi zajedno živjeti u Dom.

Ususret najvećem kršćanskom blagdanu – Uskrsu, korisnici su duhovno pripremljeni dočekali požeškog biskupa dr. Antuna Škvorčevića koji im je na svečanoj Svetoj Misi dana 8. travnja, 2009. godine uputio riječi ohrabrenja i zaželio da ustraju u svojim molitvama.

Korisnici Doma su svoj duhovni život u ustanovi upotpunili i s hodočašćem Gospodine od brze pomoći u Slavonski Brod gdje je održana Sveta Misa, te su posjetili i Franjevačku crkvu u Slavonskom Brodu. Imali su iznimnu priliku pokloniti se Križu sv. Damjana iz Asiza. Nakon toga su se, uz ručak, odmorili na Sovskom jezeru.

Uz pomoć osoblja Doma, korisnicima je u potpunosti organizirano slobodno vrijeme s različitim aktivnostima, te se u tekucoj godini planira još niz različitih događanja.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

ŠAHOVSKI KLUB "LAPJAK" VELIKA

Tijekom prvih 6 mjeseci ove godine klub je imao slijedeće aktivnosti :

- Održana je redovna godišnja skupština.
- Seniorsko prvenstvo kluba na kome je nastupilo 11 sudionika. Prvak kluba je Adriano Peić. Još su nastupili : Josip Albert, Ivan Blažević, Ivan Brekalo, Petar Crljenica, Dorijan Dusper, Antun Đurčević, Antun Katić, Otto Kosina, Ivica Matoković i Zdravko Tucaković.
- Odigrano je 7 kola 4. HŠL – Istok (proljetni dio prvenstva). Klub je ostvario odličan uspjeh osvajanjem prvog mjesta.

Rezultati ŠK "Lapjak" Velika :

Kolo	Ekipa	Rez.	Ekipa
1	ŠK LAPJAK, Velika	6,0 - 0,0	ŠK ZRINSKI, Stari Slatinik
2	ŠK KOPANICA, Kopanica	4,5 - 1,5	ŠK LAPJAK, Velika
3	ŠK LAPJAK, Velika		Slobodan
4	ŠK LAPJAK, Velika	4,5 - 1,5	ŠK TOMISLAV, Donji Andrijevci
5	ŠK POSAVAC II, Ruščica	1,0 - 5,0	ŠK LAPJAK, Velika
6	ŠK LAPJAK, Velika	4,5 - 1,5	ŠK GUNDINCI, Gundinci
7	ŠK BROD II, Slavonski Brod	2,5 - 3,5	ŠK LAPJAK, Velika

Poredak nakon 7 kola :

Mjesto	Ekipa	Meč	+	=	-	MB	Bod.
1	ŠK LAPJAK, Velika	6	5	0	1	10	25,0
2	ŠK KOPANICA, Kopanica	6	4	1	1	9	21,5
3	ŠK POSAVAC II, Ruščica	6	3	1	2	7	18,5
4	ŠK GUNDINCI, Gundinci	6	2	2	2	6	17,5
5	ŠK ZRINSKI, Stari Slatinik	6	1	2	3	4	12,5
6	ŠK BROD II, Slavonski Brod	6	1	1	4	3	16,0
7	ŠK TOMISLAV, Donji Andrijevci	6	0	3	3	3	15,0

- Održano je 6 brzopoteznih turnira u šahu za članove kluba.
- Proljetno brzopotezno prvenstvo kluba (07.06.2009. godine) s deset sudionika. Pobjednik je Adriano Peić.
- Rad s djecom.

Sada nam slijedi ljetni odmor od svih aktivnosti te nastavak istih slijedi potkraj kolovoza.

Plan aktivnosti za jesen-zimu 2009. godine :

- Jesenski dio prvenstva u 4. HŠL. Osvajanje 1. ili 2. mesta te plasman u viši rang.
- Održavanje otvorenog brzopoteznog turnira povodom Dana Općine Velika.
- Sudjelovanje na 2-3 brzopotezna turnira u okolici (Kutjevo, Ruščica, Slav. Brod ...).
- Održavanje božićnog turnira.
- Nastavak rada s mladima.

U planu su i neke druge aktivnosti, ali one prvenstveno ovise o financijskim mogućnostima kluba (donacija, sponzorstva...).

tp PRŠA d.o.o.
GRAĐEVINSKI MATERIJAL
Zrinska 14, POŽEGA
tel.(034) 211-597, fax.(034) 211-578
A.M. Reljkovića 2, PLETERNICA
tel.(034) 251-055, fax.(034) 251-055
e-mail:domagoj@prsa.hr
www.prsa.hr

BUFFET ČIČA MATA

UGOSTITELJSTVO GRBAVAC
Vilima Pintara 1, VELIKA

Radno vrijeme:
radnim ranom od 7,00 do 23,00
vikendom od 7,00 do 02,00

Vidra

U nedjelju, 24. svibnja, 2009.god. u ranim jutarnjim satima zatekli smo nesvakidašnji prizor. Na stazi u ulici Stjepana Radića ležala je nepomično vodena mačka – vidra. Tragovi na tijelu upućuju na to da je stradala od automobila prilikom prelaska ceste. Na ovom području do sada nije zabilježena pojava te zaštićene životinje. S obzirom da u Velikoj u neposrednoj blizini gdje je stradala ima nekoliko ribnjaka, a vidra se hrani najviše ribom, može se zaključiti da je živjela neprimijećena na ribnjacima. Kako je došla, od kuda i ima li ih još za sada je nepoznanica.

Vidra se smatra štetočinom jer se hrani ribom pa u ribnjacima napravi puno štete. Krzno vidre je kvalitetno i skupocjeno. Nekada se godišnje ubijalo 100-150 vidri. Danas je to manje jer je ubijanje vidre kažnjivo. Vidre stradavaju najviše kod onečišćenja voda i na prometnicama. U Hrvatskoj ih najviše ima uz pritoke Drave, Dunava, Save, Kupe i Une. Nalazimo je u vodenim sredinama gdje se uzgaja riba. Tu ima mir i dosta hrane da može podizati mlade. Osim ribe plijen joj mogu biti sitni sisavci i ptice.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

Izlet na Jankovac

Kada vam je dosadno, kada ne znate kuda sa sobom, kada se želite skloniti od ljetnih vrucina; idealno rješenje vam je izlet u prirodu, izlet za dušu i tijelo, u Park-šumu Jankovac.

Jankovac je odredište koje tijekom cijele godine privlači ljubitelje prirode jer tko jednom tamo dođe doživi ljepotu koju nigdje drugdje u Slavoniji neće naći na jednome mjestu. Ta romantična gorska dolina, na 475 m nadmorske visine, duga je 500, a široka 200 m. Kako doći do Jankovca? Polazišna točka je Crkva sv. Augustina u Velikoj. Lijevo od crkve možete se zaputiti automobilom, do Jankovca ima 15 km. Ako se odlučite za drugi pravac: pola vožnje, pola hodanje; onda je to put koji ide desno od crkve. Automobilom se može sve do Duboke tj. Jezerca 6 km, ostatak stazom 50 min do Jankovca.

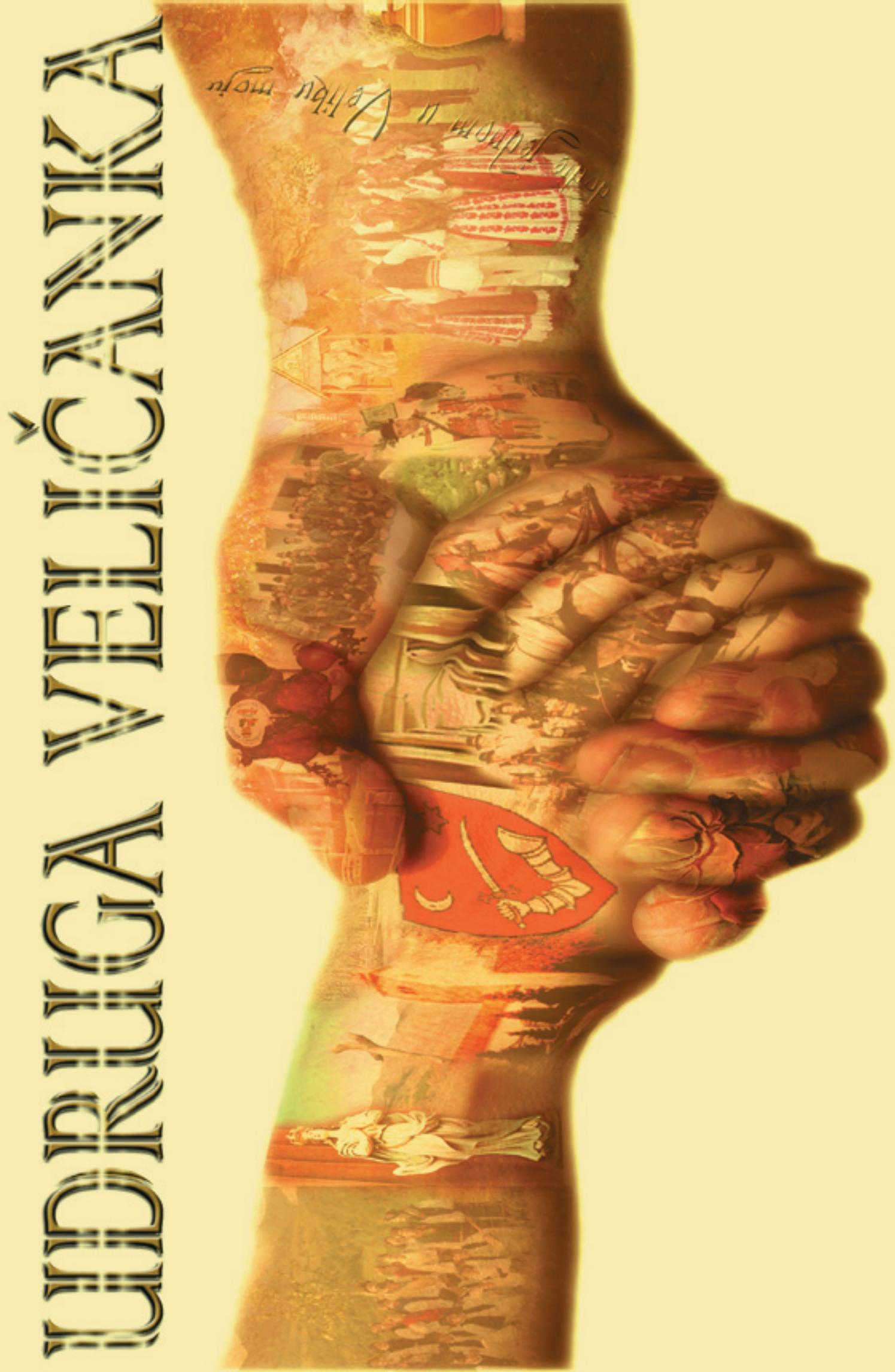
Jankovac je nekad nosio ime Staklana na Skakavcu. 1801.god. prvi put se spominje ime Jankovac, prema grofu Josipu pl. Jankoviću koji si je na tome mjestu uredio Lovački dom, 3 jezera, te skrenuo vodu na sadašnju poziciju slapa. Josip pl. Janković rodio se u Beču, a bio je vlastelin i poručnik austrijske carske vojske. Umro je 1861.god. a posljednje počivalište mu je u polušpilji iznad izvora Jankovačkog potoka. Poučna staza na Jankovcu zove se još i Grofova staza uz koju su postavljene poučne ploče sa sadržajima koji objašnjavaju prirodne i kulturno-povijesne zanimljivosti. Ukupna dužina staze je 2300 m, a obilazak staze traje 2 sata. Početak staze je velika edukativna ploča. Druga postaja je automatska kišomjerna stanica koja svakodnevno šalje podatke u Državni hidrometeorološki zavod. Tu je odmah i Planinarski dom obnovljen 2004.god. Planinarski dom nudi smještaj, hranu i okrijepu po pristupačnim cijenama. Južno od doma dva su prekrasna jezera. U jezerima obilato raste borak, ugrožena močvarna biljka. Voda u jezerima je vrlo hladna i bogata kisikom. U takvim vodama žive potočne pastreve. Primjetiti ćete nekoliko reprezentativnih primjeraka. Na izvoru Jankovačkog potoka temperatura vode je 9 stupnjeva

i ljeti i zimi. Danas voda izvire iz polušpilje, a nekad je izvor potoka bio na mjestu današnje Maksimove špilje koja je odmah do polušpilje počivališta grofa Jankovića. Maksimova špilja nosi naziv po hajduku Maksimu Bojaniću koji je od 1850.- 1862.god. hajdukao ovim krajevima i tu se često skrivaо. Danas su u toj špilji nastanjeni šišmiši. Na Poučnoj stazi nailazimo na ostatke grobova prvih stanovnika Jankovca – staklara. Glavni proizvod Jankovačke staklane bile su čaše, boce i prozorsko staklo. Na kraju Poučne staze nalazi se 35 metarski slap – Skakavac. Prizor je prekrasan. Hladna voda stvara nevidenu ljepotu raspršenih kapi. Slap je posebno zanimljiv zimi kada se čitav smrzne i pretvori u ledeni stup.

Pripremio: Vlado Bošnjaković

LEHRBUCH
DER MÖGLICHKEITEN